

Τὸ Γαλαξειδί

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΤΟΣ 30ον ΙΟΥΝΙΟΣ 1977

Αριθ. Φύλλου 334

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Συνδέσμου -
Εφημερίδας
Καραϊσκού 111

ΤΗΛΕΦ. 4123.528
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Γραφεία Εφημερίδας, Αθηνών
Σόλωνος 111 Τ. 142

Λογοδοσία του Προέδρου της Κοινότητας

Στο τέλος Μαρτίου τ.ε. έγινε από τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Ευστάθιο Χατζηγιάννη η έτήσια λογοδοσία πεπραγμένων, στους κατοίκους της πόλεώς μας.

Στην αρχή ο κ. Πρόεδρος ανέγνωσε την έκθεση των πεπραγμένων της Κοινότητας άρχης που είναι η ακόλουθη:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Απόσπασμα

Εκ του υπ' αριθ. 4 έ.ε. πρακτικού συνεδριάσεως

του Κοινοτικού Συμβουλίου

Π α ρ ο λ η ψ η ς : «Καθολισμός περιεχομένου λογοδοσίας επί των πεπραγμένων της Κοινότητας άρχης κατά το έτος 1976». Έν Γαλαξειδίω και έν τω Κοινοτικό Καταστήματι σήμερα την 2αν του μηνός Μαρτίου του έτους 1977 ήμεραν Τετάρτην και ώραν 5 μ.μ. συνήλθεν εις συνεδρίαν τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον κατόπιν της υπ' αριθ. 212 καί από 26 Φεβρουαρίου έ.ε. πρώτης προσκλήσεως του Προέδρου επιδοθείσης εις ένα έκαστον των συμβούλων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις του άρθρου 93 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος.

Αφού διεπιστώθη η νόμιμος απαρτία δεδομένου ότι επί κατά (7) συμβούλων ενοστάσαν παρόντες ήταντες ήτοι:

Παρόντες: Ε. Χατζηγιάννης, Α. Μοσχολαΐδης, Γ. Μαρδάκης, Ν. Πούλιος, Γ. Κουτσός, Α. Μανώλης, Ν. Παπανικολάου.

Ο Πρόεδρος εκήρυξεν την έναρξιν της συνεδριάσεως και εισηγήμενος επί του μόνου θέματος ανέγνωσεν τὰς διατάξεις του άρθρου 159 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος (Π.Δ. 933/1975) ως καί την υπ' αριθ. ΕΣ 20441/έγκ. 5/22.2.77 διαταγήν της Νομαρχίας και προσεκάλεσεν τὸν Συμβούλιον ὅπως καθορίσῃ τὸν περιεχόμενον της λογοδοσίας του πρὸς τοὺς δημῶτας διὰ τὰ πεπραγμένα της Κοινότητας Άρχης, ήτις θά λάβῃ χώραν την 27ην Μαρτίου έ.ε. ήμεραν Κυριακήν καί ὡραν 10,30 π.μ.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον ἀκούσαν τὸν Πρόεδρον περὶ τῶν ὑπὸ της Κοινοτικῆς Άρχῆς πεπραγμένων κατά τὸ έτος 1976 καί τὰ ὑπ' ὀν αὐτὸν τεθέντα στοιχεία

Αποφασίζει

Κανονίζει τὸν περιεχόμενον της λογοδοσίας του Προέδρου περὶ τῶν ὑπὸ της Κοινοτικῆς Άρχῆς πεπραγμένων κατά τὸ έτος 1976 ὡς ἀκολουθῶς:

Α'. ΕΣΟΔΑ

1) Έκ συμβουλίου Κοινοτικῶν Συμβούλων ενοστάσαν παρόντων καί ὑπολοίπων 61.350 ὅπερ εισπραχθή.

2) Έκ δικαιώματος βοσκῆς ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 40.872 ὅπερ καί εισπραχθή.

3) Έκ τελῶν χρήσεως χώρου Νεκροταφείου ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 81.699, εισπραχθή ποσὸν δραχμῶν 58.593 καί ἀπομένει ὑπόλοιπον πρὸς εισπράξιν δραχμῶν 23.106.

4) Έκ τελῶν καθαριότητος ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 150.000 ὅπερ συνεισπραχθή μετὰ τῶν τελῶν της ΔΕΗ.

5) Έκ τελῶν ὑδρεύσεως ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 222.443 εισπραχθή ποσὸν δραχμῶν 187.284 καί ἀπομένει ὑπόλοιπον πρὸς εισπράξιν 35.159.

6) Έκ τελῶν ἀρδεύσεως ἐβεβαιώθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 8.825, εισπραχθή ποσὸν δραχμῶν 6.715 καί ἀπομένει ὑπόλοιπον πρὸς εισπράξιν δραχμῶν 2.110.

7) Έκ τελῶν φωτισμοῦ ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 45.000 ὅπερ συνεισπραχθή μετὰ τῶν τελῶν της ΔΕΗ.

8) Έκ τελῶν ἀδείων οἰκοδομῶν ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 13.324 ὅπερ εισπραχθή.

9) Έκ τελῶν σταθμησῆς αὐτοκινήτων ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 12.236 ὅπερ καί εισπραχθή.

10) Έκ φόρου ἐπὶ της ἀξίας πωλουμένων ἀγροτικῶν προϊόντων ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 19.353 ὅπερ καί εισπραχθή.

11) Έξ ἐσόδων τῶν ἀρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 703/70 (φόρος ἐπὶ της ἀξίας πωλουμένου ζώου) ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 9.810 ὅπερ καί εισπραχθή.

12) Έξ ἐσόδων τοῦ Ν. Δ. 15/68 (Κοινοτικὸν Φόρον ἐπὶ τῶν προβολιζομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν) ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 3.414 ὅπερ εισπραχθή.

13) Έξ ἐσόδων τῶν ἀρθρου 37 Ν. Δ. 15/68 καί ἀρθρου 16 τοῦ Ν. Δ. 15/70 (οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ) ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 241.616 ὅπερ εισπραχθή.

14) Έξ ἐπιχορηγήσεως δι' εἰδικὸς σκοποὺς ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 150.000 ὅπερ καί εισπραχθή.

15) Έκ τοκομεριδίων ὁμολογιῶν ἐβεβαιώθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 21.605,40 ὅπερ καί εισπραχθή.

16) Έξ ἐπιχορηγήσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Φωκίδος ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 351.256 ὅπερ καί εισπραχθή.

17) Έξ ἐπιχορηγήσεως Κρατικῶν λαζείων ἐβεβαιώθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 20.000 ὅπερ καί εισπραχθή.

18) Έκ διαφόρων ἐπιχορηγήσεων ἐβεβαιώθη ποσὸν τῶν δραχμῶν 44.865 ὅπερ καί εισπραχθή.

19) Έκ προσωλήσεως λόγῳ μὴ ἐγκαίρου καταβολῆς Κοινοτικῶν ἐσόδων ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 9.561 ὅπερ καί εισπραχθή.

20) Έκ συμμετοχῆς διαφόρων Κοινοτήτων διὰ τὴν μεθοδολογίαν τοῦ Κοινοτικοῦ εισπρακτοῦς ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 31.153 ὅπερ εισπραχθή.

21) Έξ ἐσόδων καθαριότητος παρελθόντων ἐτῶν ἐβεβαιώθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 48.750 ὅπερ καί εισπραχθή.

22) Έξ ἐσόδων ὑδρεύσεως παρελθόντων ἐτῶν ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 68.201, εισπραχθή ποσὸν δραχμῶν 65.784 καί ἀπομένει ὑπόλοιπον δραχμῶν 2.417.

23) Έξ ἐσόδων φωτισμοῦ παρελθόντων ἐτῶν ἐβεβαιώθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 14.603 ὅπερ καί εισπραχθή.

24) Έξ εισπρακτέων ὑπολοίπων τελῶν καθαριότητος ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 3.658, εισπραχθή ποσὸν δραχμῶν 234 καί ἀπομένει πρὸς εισπράξιν ποσὸν δραχμῶν 3.424.

25) Έξ εισπρακτέων ὑπολοίπων ἐκ τελῶν ἀρδεύσεως ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 72.578, εισπραχθή ποσὸν δραχμῶν 34.680 καί ἀπομένει πρὸς εισπράξιν ποσὸν δραχμῶν 28.189.

26) Έξ εισπρακτέων ὑπολοίπων ἐκ τελῶν ἀρδεύσεως ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 3.620 εισπραχθή ποσὸν δραχμῶν 2.535 καί ἀπομένει πρὸς εισπράξιν ποσὸν δραχμῶν 1.085.

27) Έξ εισπρακτέων ὑπολοίπων ἐκ δικαιώματος βοσκῆς ἐβεβαιώθη ποσὸν δραχμῶν 3.224, εισπραχθή ποσὸν δραχμῶν 1.516 καί ἀπομένει πρὸς εισπράξιν ποσὸν δραχμῶν 1.708.

28) Έξ εισπρακτέων ὑπολοίπων ἐκ διαφόρων περιπτώσεων ἐβεβαιώθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 9.267 εισπραχθή ποσὸν δραχμῶν 9.267 καί ἀπομένει πρὸς εισπράξιν ποσὸν δραχμῶν 0.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελίδα 2

Επί τῶν γεγονότων

ΕΚΦΡΑΖΟΜΕ ΤΗ ΧΑΡΑ

ΜΑΣ γιὰ τὴν δημοσίευσήν —

γιὰ δεύτερη, τελευταία, χρονιά — ἀπὸ ἄλλες στήλες της

ἐφημερίδος μας τοῦ ἀπολογισμοῦ δράσεως της Κοινότητός

μας κατὰ τὸ 1976. Γιατὶ ἔτσι

πραγματοποιεῖται ἡ βασικὴ

δημοκρατικὴ ἀρχή, ποὺ συνίσταται

στὴν ὑποχρέωση τῶν αἰρετῶν ἀρχόντων νὰ λογοδοτοῦν

γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο

διαχειρίστηκαν τὰ κοινά, σὲ ὁρισμένη περίοδο.

Καὶ δίνεται ἡ εὐχέρεια σὲ

ἄλλους δικαιούνται νὰ ἐκφράσουν

τὴ γνώμη τους καὶ ν' ἀποφανθοῦν

γιὰ τὴν ποιότητα της διαχειρίσεως. Ἀπ' τὴν

πλευρὰ μας, θὰ εἴχαμε νὰ παρατηρήσουμε,

ὅτι, ὅχι μόνον δὲν πραγματοποιήθηκε ἡ εὐχή

πὺλ ἐκφράσεως πέρην, νὰ ἐξαλειφθεῖ ἡ, τουλάχιστο, νὰ

περιοριστεῖ τὸ ἔλλειμμα ποὺ παρουσίασε ἡ χρήση 1975

(δρχ. 259.809), ἀλλὰ φέτος τὸ ἔλλειμμα

αὐτὸ, ἀντίθετα, ἔχει υπερδιπλασιασθεῖ (δρχ. 558.000)

μὲ τὴ δήλωσή ὅτι «καλύπτεται

ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα χρημάτων ἀπὸ ἀπαλοιγῶσεις».

— ὅπως ἀκριβῶς ἔγινε καὶ

στὸ προηγούμενο ἔτος. Αὐτὴ ὁμῶς ἡ τακτική, κατὰ τὴν γνώμη

μας, εἶναι λαθεμένη. Τὰ χρήματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ

ἀναγκαστικὰ ἐκποιήσεις ἀκινήτων,

ὅπως οἱ ἀπαλοιγῶσεις, δὲν πρέπει ν' ἀναμιγνύονται

μὲ τὰ ἔσοδα τῶν τακτικῶν προϋπολογισμῶν, (ἀπὸ

φορολογίες, μισθώματα κ. λ.π.), ἀλλὰ ν' ἀποτελοῦν ἕνα

ἔκχωριστὸ προϋπολογισμό «ἐπενδύσεων», ὅς ποῦμε, καὶ νὰ

χρησιμοποιοῦνται πάλι μόνον γιὰ τὴν

ἀπόκτηση ἄλλων ἀκινήτων της Κοινότητος ἢ γιὰ τὴν

ἐκτέλεση μόνιμων ἔργων (ὁδῶν κλπ.), μέχρην ἐξαντλήσεως

τους. Καὶ δὲν εἶναι σκόπιμο νὰ ἐνώνονται μὲ τὴν

τρέχουσα δαπάνη, ποὺ πρέπει νὰ καλύπτονται, ἀπὸ τὰ

ἔσοδα τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, μὲ μόνιμη προσπάθεια

ἀποφυγῆς τῶν ἐλλειμμάτων, ποὺ ἡ παρουσία τους ἀποτελεῖ

πηγὴν ἀπαισιοδοξίας.

Ἀς εἶναι τὰ παραπάνω ὑπόψη, στὴ διαχείρισή τοῦ κοιν

βουλίου τῶν 2.150.000 δρχ., ποὺ μένει νὰ εισπράξει ἀκόμα ἡ

Κοινότης ἀπὸ τὴν ἀπαλογογῶση γιὰ τὰ ἔργα κατασκευῆς

της ὁδοῦ Θεριοισυλῶν — Γαλαξειδίου — Ναυπλίου,

γιὰ νὰ παρουσιάσουν καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ της τὴν ἀπλότητα

καὶ σαφήνεια, ποὺ ζητεῖ ὁ μέσος ἀνθρώπος γιὰ τὴν κατανόησή

τους.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωση νὰ εὐχαριστήσῃ

ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴ τὸν κ. Ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν

γιὰ τὴν ἐγκρίσιν ἐνισχυσεῶς του, μὲ τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 20.000

ἀπὸ τὸ καθαρὸ προϊόν τῶν κρατικῶν λαζείων, γιὰ τὴν

ὁποία γίνεται λόγος σὲ ἄλλες στήλες

μας. Συγχρόνως δὲ νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν ἔνδεια τῶν Ὑφυπουργῶν τῶν

Ἐσωτερικῶν κ. Ἀθ. Γκελεσιτάκη, οἱς ἐνέργειες καὶ τὸ

ἐνδιαφέρον τῶν ὁποίων, εἰδικά, ὀφείλεται ἡ ἐνίσχυση

αὐτῇ. Πού, πέραν ἀπὸ τὴν ὕλική ἀξία της ἔχει,

κυρίως, ἐννοία ἡθικὴ γιὰ τὸ

Σύνδεσμό μας, σὰν ἀναγνώριση

της σημασίας τοῦ ἔργου ποὺ

αὐτὸς ἐπιτελεῖ, ἀπὸ τὴν πολιτικὴ

ἡγεσίαν μας.

ΣΕ ἈΛΛΕΣ ΣΤΗΛΕΣ μας δημοσιεύσαμε

κεῖμενο ποὺ μᾶς ἀπέστειλε ὁ κ. Πάνος Κούρνιας,

σχετικὸ μὲ τὴν ἐπιπτώσεως ποὺ θὰ ἔχει γιὰ τὸ

Γαλαξειδί ἡ σχεδιαζόμενη ἐγκατάσταση

μονάδας τοιμενοβιομηχανίας στὴ θέσιν «Χαροπάσσα».

Μὲ τὴν ἐπιφύλαξη, ὅτι ἡ θέσιν «Χαροπάσσα» ἀνήκει

στὴν περιοχὴ Ἰτέας καὶ ὅχι Γαλαξειδίου, ὅπως σημειώνει

ὁ ὑπογράφων τὸ κείμενο αὐτό, οἱ ἀπόψεις του εἶναι

συζητήσιμες, γιὰτὶ περιέχουν πολλὰ θετικὰ στοιχεία. Δὲν ἀγγίζουμε

ὅμως ὅτι ὑπάρχει, πᾶν ὁτὸν μὲν ὅλο αὐτὸ γιὰ τὸν

τόπο μας θέμα, καὶ ἀντίθετα ἐπιχειρηματολογία, ποὺ

θὰ θέλαμε καὶ παρακαλοῦμε, ὅπως τὴν ὑποστηρίζουν, νὰ

τὴν ἀναπτύξουν ἀπὸ τὴν στήλη της ἐφημερίδος

μας, ποὺ θὰ εἶναι γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἀνοικτές,

ὥστε ν' ἀκουστοῦν, πλατιά. ὅλες οἱ γνώμες. Μὲ

ἡμεῖς ὅμως καὶ σοβαρότητα, ἀνάλογη μὲ τὴν

σοβαρότητα τοῦ ζητήματος καὶ ὅχι μὲ κραυγές,

ποὺ, σὲ τελευταία ἀνάλυση, σημαίνουν ἀνευθυνότητα

καὶ προπάντων χωρὶς προσωπικὰς αἰχμές, ποὺ μεταφέρουν

ἐνα κολοσσαιοῦ θέμα, ὅπως αὐτό, σὲ ἐπίπεδα προσωπικῶν

διενέξεων. Γιατὶ ἐφόσον, ὅπως ἐμεῖς πιστεύουμε,

ὅλες οἱ γνώμες στὴν ἀντιμετώπισή του ἐμπνέονται ἀπὸ

καθαρὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ μέλλον τοῦ

Γαλαξειδίου, ὅλες πρέπει ν' ἀκουστοῦν, κυρίως

οἱ γνώμες εἰδικῶν σὲ παρόμοια θέματα, λόγῳ

μορφώσεως καὶ νὰ συγκριθοῦν γιὰ νὰ προκύβῃ

ποῖο εἶναι κείνο ποὺ προάγει τὸ κοινὸ συμφέρον.

Φυσικὰ δὲν θὰ παραλείψει νὰ ἐκφράσει καὶ ὁ

Σύνδεσμός τὴ δική του ἀποψη, μὲ ὑψηλὸ αἰσθημα

εὐθύνης, ὅπως ταυρίζεται σὲ ζήτημα τέτοιων

διαστάσεων, γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ μέλλον της γενεάς

μας.

ΟΠΩΣ, ΦΑΙΝΕΤΑΙ, ἐξακολουθεῖ νὰ

βαραίνει πᾶν ὅτις τύχεις τοῦ ἄλλου τοῦ

Γαλαξειδίου ἡ ἀσυνείδητη ἀφροντισία

τῶν περαστικῶν ἐπιπορευμάτων του, ποὺ, ἀφροῦ

ἐπιβλέψουν τὴν παρὸν ἐπιθυμητὴ θέσιν

γιὰ τὴν γαλαξίδα τους μέσα σ' αὐτό,

ἀφήνουν τὸ κατὰ φύσιν, τὰ πάσης φύσεως

ἀπορρήματα τους, ἀπὸ ἀποφάγια ἕως

κονσερβοκουπία, σὰν ἐνδειχθῇ εὐγνωμοσύνης

γιὰ τὴν σκὰ καὶ τὴν δροσιὰ ποὺ τοὺς

προσέφερε, ἐντελῶς δωρεάν! Ὀλοδοσὶ

κάποια μέτρα ὑπέρθετα νὰ ληφθοῦν

ὅχι μόνον γιὰ νὰ σταματήσει ἡ ἀπεριγραπτὴ

κατάστασις ποὺ μᾶς σιγματίζει, ἐνῶ

ζοῦμε στὰ τέλη τοῦ 20οῦ αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ

γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὴν ἀσφάλεια, πρὸ

παντός, τοῦ ἄλλου ποὺ διατρέχει τὸν

ἔσχατο κίνδυνον τοὺς θερινοὺς αὐτοὺς

μῆνες ἀπὸ κάπὶ τέτοιας ἀβρῆς ἐπισκέψεως.

Φιλοδοξοῦς Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

Σύνδεσμος καὶ τοπικὸς

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ ΤΑ ΧΡΕΗ ΚΑΙ ΤΟ ΗΘΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΑΓΜΕΝΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Ευθυμίου Ν. Γουργουρή

Ο έναρξος αγώνας του Εικοσιενά, στον οποίον επρωτοστάτησαν οι Γαλαξειδιώτες, τα άλλα έλληνικά ολόκαυματα του τόπου των, ο ξεριζωμός και η διασπορά των σε διάφορα μέρη μέχρι της απελευθερώσεως, δεν προκάλεσαν μόνον ανθρωπίνες θυσίες, καταστροφές των σπιτιών και άπώλειες των καραβιών των.

Για να κρατήσουν συνεχώς ψηλά την σημαία του αγώνος όπως και το έπαινον, αλλά και για να αντιμετωπίσουν ταυτοχρόνως και τις διωτικές ανάγκες των οικογενειών των, στα ξένα μέρη που κατέφυγαν ξεγυμνασμένες και στερούμενες των πάντων, οι Γαλαξειδιώτες πρωτοπολημιστές της στερής και της θύλασσης ευρέθηκαν στην αναπόδραστη ανάγκη να δανεισθούν από διαφόρους — Έλληνες και ξένους. Τα χρέη αυτά, όπως είναι ευνόητο, δεν ήταν δυνατόν να εξοφληθούν ούτε μετά το τέλος του αγώνος, ούτε και κατά την πρώτη περίοδο της επιστροφής στην καταστραμμένη πατρίδα των. Έξ άλλου δεν είχαν την πρόθεση να μη τα εξοφλήσουν. Έπιτακτικότερη όμως ήταν η ανάγκη να αναστήσουν πρώτα το νεκρωμένο τόπο των για να αρχίσει η αποδοχή και έτσι να μπορέσουν να εκπληρώσουν τις όφειλές των.

Αλλά οι δανειστές, ενώ έδωσαν ότι δεν κινδύνευαν να χάσουν τα δάνεια των, γιατί, οι όφειλται των εντός ολίγου θα ήταν και πάλιν αξιοπίστοι και φερέγγυοι — με τα κτήματα και τα καράβια των —, άσυγκλητοι και έπιληστοί του άκαταπαύστου των Γαλαξειδιωτών αγώνος, χάριν του οποίου κατεστράφησαν και προσέρχον στους δανεισμούς, ενεργούσαν δικαστικώς για να εισπράξουν τις απαιτήσεις των.

Τότε οι Γαλαξειδιώτες, που φαίνεται ότι, αν δεν συνέβαινε ο δικαστικός διωγμός, δεν θα ζητούσαν την προστασία της Πολιτείας, γιατί είχαν την πρόθεση να πληρώσουν τα χρέη των, μόλις θα είχαν την δυνατότητα, άπημυνηθήσαν προς τον Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια, όπως μας πληροφορεί το παρατιθέμενο, κατά πιστή αντιγραφή, έγγραφό των υπό χρονολογία 25 Ιουλίου 1831 (ΓΑΚ - Γεν. Γραμμ. Φ. - 271). Το έγγραφο που περιέχει ο ίδιος Γαλαξειδιώτης άγωνιστής, οι οποίοι είχαν υπογράψει και αυτό, που είχε δημοσιευθεί σε προηγούμενο φύλλο της Έφημερίδας με τίτλο: «Σεμνών πολεμιστών ήθικα αιώματα».

«Εξοχότατε!

Διά της από 29 του απελευθερωμένου Μαΐου του ενσώτατος έτους αναφοράς μας έπαραστήσαμε προς τον έκλαμπροτατον αὐτάδεφον σας πληρεξούσιον της Στερεάς Έλλάδος, όσα και αὐτῶν (σημ. με τα ίδια του τα μάτια) ἴδε περί ρύθμισι των χρεών, καταστάσεως της πόλεως μας και των άναγκών αὐτῆς, ἴδον αὐτῶν και την σημερινήν κατάσταση της πόλεως μας (σημ.: προφανώς ελείπει κάποια λέξη) άναχωρήστας του δεν μας άναχωρήσεν να παραστήσουμε σαφώς «προς την έκαμπρότητα του «πρι τῶν πελαίων χρεών των συμπολιτῶν μας προς μη συμπολίτας μας Έλληνες και μη και όσους των συμπολιτῶν μας ευρέθησαν χρεώσται, προς μη συμπολίτας μας Έλληνες και μη και με το να έχομε η χρεώσται αυτή ποσότης υπερ του ἱεροῦ τούτου αγώνος και οὕτως έπραξαν όλοι οι συμπολίται μας οι οποίοι έχασαν οικίας, πλοία και όλην την ἰδίαν μας χρηματικὴν κατάστασιν υπερ του ἱεροῦ τούτου αγώνος και όσοι προς μη συμπολίτας μας ευρέθησαν χρεώσται παραλείποντες τον κίνδυνον και τον χαρὸν αὐτῆς της φυσικῆς υπέρβας».

«Πλείστον ἐξ ἡμῶν εἰς τὰς διαφόρους κατὰ ξηρὰν καὶ θαλάσσαν τρομερὰς μάχας ἐμείναντες σήμερον καθὼς καὶ ἡ ἐκλαμπρότης του ἰδὲν αὐτῶν μετὰ τὰς χεῖρας στεγνὰς περιμένοντες να φάγωμεν αὐτὸν τὸν πέποιον ἄρτον ἀπὸ μόνον «πὸν ἰδρᾶτα των προσώπων μας, τὸ δὲ χεῖριστον, διάφοροι των συμπολιτῶν μας, σκεπτόμενοι σήμερον εἰς τὰς διακοπὰς διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὧτων καὶ τοιούτων τῶν αἰσθημένων (σημ.: προφανῶς κέννοι «διεστεινῶν») χρεῶν!»

«Εξοχότατε! δὲν μὲς εἶναι κενὸν τὸν γίνοντες ὄληροι «προβδάνοντες ὑπ' ἀγῶν τῶν «πολιτῶν χρεῶν μας εἰς τὸν «τῆς Διὸς ἐν Ἀργεῖ ἐθνικῆς συνέλευσεως ψήφισμα οὕτε ἀνε-

«χόμεθα νὰ ζημιωθῶσι μέχρις ὁδοῦ οἱ Δανεισταὶ μας. «Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος Ἰ. Α. «Καποδίστριαν κ.τ.λ. κ.τ.λ., ὁ «ἀπαρχεὶς καὶ παντοειδὲς σκοπὸς μὲς ἀντικείμενον μόνον εἶ- «χεν καὶ εἶχε τὴν εὐκόλυνσιν «τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ «τὴν μὴ θλάδην πρὸς τὸν πλη- «σίον μας.

«Ἡ παρούσα μὲς ὑποτείνε- «νται εἰς τὸ νὰ παρακαλῶμεν «νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ παρατη- «ρήσεται μὲ τὴν συνήθη πατρι- «κὴν εὐμένειαν σας ὅτι συναγω- «νιστὰ καὶ συνάδελφοι ὄντες «τῶν Φαρριανῶν καὶ ὑπὸ τὰς «αὐτὰς κατηγορίας κείμενοι δι- «καιοὶ νομιζόμεν καὶ τὰ τῶν «Γαλαξειδιωτῶν τοιαύτης φύσε- «ως χρεὴ νὰ εἰσπράξωσι εἰς τὸ «πρὶ τῶν ὁμοίων χρεῶν των «συνάδελφων μὲς Φαρριανῶν «ψήφισμα τῆς Σ. Κυβερνήσεως «τὸ ὁποῖον ἐκδοθὲν διὰ τῆς Γεν. «ἐφημερίδος ἥτις θέλει εἰδοποι- «ῇ τοὺς Δανειστὰς. Καὶ διὰ «τοῦτο διαζόμενοι στέλνομεν ἑ- «πιτίθετες ἕνα ἐκ των προκρίτων «μὲς διὰ νὰ σὰς προσφέρῃ τὴν «ἀναφορὰν μὲς καὶ τὴν ψυχικὴ «ἀντοχή νὰ μὴ ἀποκαρυνθῶν ἀπὸ «τῆς ὑπαγορεύσεως τῆς ἐντιμότη- «τος καὶ τοῦ ἥθους των, ποὺ ἐξέφρα- «σαν γραπτῶς μὲ τις ἀπλῆς καὶ με- «στὲς ὑπερφανεῖας καὶ ἀξιοπε- «ποιίας, φράσεις: «...ὁ παντοειδὲς «σκοπὸς μὲς ἀντικείμενον εἶναι καὶ «ἔχει τὴν εὐκόλυνσιν τῶν ἐθνικῶν «συμφερόντων καὶ τὴν μὴ θλάδην «πρὸς τὸν πλησίον μας...». Καὶ ἡ «ἀπάντησις: «...οὐτε ἀνεχώρησα νὰ ζη- «μιωθῶν μέχρις ὁδοῦ οἱ Δανει- «σταὶ μας...». Ἀλλὰ καὶ μέχρι τότε «δὲν εἶχαν ζητήσῃ τίποτε, καθ' ὃν «χρόνον ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς των ἐπε- «τύχονταν ψηφίσματα ρυθμίσεως «τῶν ὁμοίων χρεῶν των!

Οἱ σεμνοὶ πολεμιστὰ καὶ ὑπε- «ρήφανοι πολῖται, δὲν ἔσπεργαν «νὰ γίνον ὄληροι» πρὸς τὴν πολιτεία

κατάλληλη, ἥρημ διατίπῳσι, ποὺ ἐξωτερικῶς πειστικὰ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν των καὶ τὴν ὀρθὴ ἀντιλήψιν των γιὰ τὴς ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς συνανθρώπους καὶ τὴν Πολιτεία.

«Ἄλλ' ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἐγ- «γράφων αὐτῶν, δὲν ἀποκαλύπτεται μόνον ἡ πτυχὴ ποὺ ἀφοροῦσε τὰ χρεὴ των πολεμιστῶν. Μῆσα ἀπὸ τῆς γραμμῆς τὸν ἀναπνέον ὁ χαρακτὴρ καὶ τὸ ἥθος τῶν Γαλαξειδιωτῶν τοῦ Εἰκοσιενά!

Προσέφεραν τὰ πάντα. Ὑπέστη- «σαν τὰ πάνδενα. Ὑστερήσαν τὰ πάντα! Ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν των ὀλοκαυμάτων καὶ τῶν ὀρυμαγδῶν των μαχῶν, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ταυτοχρόνως καὶ τὸν ἐγθρό- Δυστυχία, κατέφυγαν σὲ δανεισμούς. Καὶ ἐν ὅσῳ ἦσαν κατὰ ἀκόμα οἱ πληγῆς τοῦ θάλας στο μαστυρικὸ τόπο των καὶ ἐν ἐξέ- «χοντο δικαστικῶς διωγμοὺς ἀπὸ ἀνυπόμονους τοκογλύφους, εἶχαν τὴν ἥλικὴ δύναμιν καὶ τὴν ψυχικὴ ἀντοχή νὰ μὴ ἀποκαρυνθῶν ἀπὸ τῆς ὑπαγορεύσεως τῆς ἐντιμότη- «τος καὶ τοῦ ἥθους των, ποὺ ἐξέφρα- «σαν γραπτῶς μὲ τις ἀπλῆς καὶ με- «στὲς ὑπερφανεῖας καὶ ἀξιοπε- «ποιίας, φράσεις: «...ὁ παντοειδὲς «σκοπὸς μὲς ἀντικείμενον εἶναι καὶ «ἔχει τὴν εὐκόλυνσιν τῶν ἐθνικῶν «συμφερόντων καὶ τὴν μὴ θλάδην «πρὸς τὸν πλησίον μας...». Καὶ ἡ «ἀπάντησις: «...οὐτε ἀνεχώρησα νὰ ζη- «μιωθῶν μέχρις ὁδοῦ οἱ Δανει- «σταὶ μας...». Ἀλλὰ καὶ μέχρι τότε «δὲν εἶχαν ζητήσῃ τίποτε, καθ' ὃν «χρόνον ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς των ἐπε- «τύχονταν ψηφίσματα ρυθμίσεως «τῶν ὁμοίων χρεῶν των!

Οἱ σεμνοὶ πολεμιστὰ καὶ ὑπε- «ρήφανοι πολῖται, δὲν ἔσπεργαν «νὰ γίνον ὄληροι» πρὸς τὴν πολιτεία

κατάλληλη, ἥρημ διατίπῳσι, ποὺ ἐξωτερικῶς πειστικὰ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν των καὶ τὴν ὀρθὴ ἀντιλήψιν των γιὰ τὴς ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς συνανθρώπους καὶ τὴν Πολιτεία.

«Ἄλλ' ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἐγ- «γράφων αὐτῶν, δὲν ἀποκαλύπτεται μόνον ἡ πτυχὴ ποὺ ἀφοροῦσε τὰ χρεὴ των πολεμιστῶν. Μῆσα ἀπὸ τῆς γραμμῆς τὸν ἀναπνέον ὁ χαρακτὴρ καὶ τὸ ἥθος τῶν Γαλαξειδιωτῶν τοῦ Εἰκοσιενά!

Προσέφεραν τὰ πάντα. Ὑπέστη- «σαν τὰ πάνδενα. Ὑστερήσαν τὰ πάντα! Ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν των ὀλοκαυμάτων καὶ τῶν ὀρυμαγδῶν των μαχῶν, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ταυτοχρόνως καὶ τὸν ἐγθρό- Δυστυχία, κατέφυγαν σὲ δανεισμούς. Καὶ ἐν ὅσῳ ἦσαν κατὰ ἀκόμα οἱ πληγῆς τοῦ θάλας στο μαστυρικὸ τόπο των καὶ ἐν ἐξέ- «χοντο δικαστικῶς διωγμοὺς ἀπὸ ἀνυπόμονους τοκογλύφους, εἶχαν τὴν ἥλικὴ δύναμιν καὶ τὴν ψυχικὴ ἀντοχή νὰ μὴ ἀποκαρυνθῶν ἀπὸ τῆς ὑπαγορεύσεως τῆς ἐντιμότη- «τος καὶ τοῦ ἥθους των, ποὺ ἐξέφρα- «σαν γραπτῶς μὲ τις ἀπλῆς καὶ με- «στὲς ὑπερφανεῖας καὶ ἀξιοπε- «ποιίας, φράσεις: «...ὁ παντοειδὲς «σκοπὸς μὲς ἀντικείμενον εἶναι καὶ «ἔχει τὴν εὐκόλυνσιν τῶν ἐθνικῶν «συμφερόντων καὶ τὴν μὴ θλάδην «πρὸς τὸν πλησίον μας...». Καὶ ἡ «ἀπάντησις: «...οὐτε ἀνεχώρησα νὰ ζη- «μιωθῶν μέχρις ὁδοῦ οἱ Δανει- «σταὶ μας...». Ἀλλὰ καὶ μέχρι τότε «δὲν εἶχαν ζητήσῃ τίποτε, καθ' ὃν «χρόνον ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς των ἐπε- «τύχονταν ψηφίσματα ρυθμίσεως «τῶν ὁμοίων χρεῶν των!

Οἱ σεμνοὶ πολεμιστὰ καὶ ὑπε- «ρήφανοι πολῖται, δὲν ἔσπεργαν «νὰ γίνον ὄληροι» πρὸς τὴν πολιτεία

κατάλληλη, ἥρημ διατίπῳσι, ποὺ ἐξωτερικῶς πειστικὰ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν των καὶ τὴν ὀρθὴ ἀντιλήψιν των γιὰ τὴς ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς συνανθρώπους καὶ τὴν Πολιτεία.

«Ἄλλ' ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἐγ- «γράφων αὐτῶν, δὲν ἀποκαλύπτεται μόνον ἡ πτυχὴ ποὺ ἀφοροῦσε τὰ χρεὴ των πολεμιστῶν. Μῆσα ἀπὸ τῆς γραμμῆς τὸν ἀναπνέον ὁ χαρακτὴρ καὶ τὸ ἥθος τῶν Γαλαξειδιωτῶν τοῦ Εἰκοσιενά!

Προσέφεραν τὰ πάντα. Ὑπέστη- «σαν τὰ πάνδενα. Ὑστερήσαν τὰ πάντα! Ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν των ὀλοκαυμάτων καὶ τῶν ὀρυμαγδῶν των μαχῶν, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ταυτοχρόνως καὶ τὸν ἐγθρό- Δυστυχία, κατέφυγαν σὲ δανεισμούς. Καὶ ἐν ὅσῳ ἦσαν κατὰ ἀκόμα οἱ πληγῆς τοῦ θάλας στο μαστυρικὸ τόπο των καὶ ἐν ἐξέ- «χοντο δικαστικῶς διωγμοὺς ἀπὸ ἀνυπόμονους τοκογλύφους, εἶχαν τὴν ἥλικὴ δύναμιν καὶ τὴν ψυχικὴ ἀντοχή νὰ μὴ ἀποκαρυνθῶν ἀπὸ τῆς ὑπαγορεύσεως τῆς ἐντιμότη- «τος καὶ τοῦ ἥθους των, ποὺ ἐξέφρα- «σαν γραπτῶς μὲ τις ἀπλῆς καὶ με- «στὲς ὑπερφανεῖας καὶ ἀξιοπε- «ποιίας, φράσεις: «...ὁ παντοειδὲς «σκοπὸς μὲς ἀντικείμενον εἶναι καὶ «ἔχει τὴν εὐκόλυνσιν τῶν ἐθνικῶν «συμφερόντων καὶ τὴν μὴ θλάδην «πρὸς τὸν πλησίον μας...». Καὶ ἡ «ἀπάντησις: «...οὐτε ἀνεχώρησα νὰ ζη- «μιωθῶν μέχρις ὁδοῦ οἱ Δανει- «σταὶ μας...». Ἀλλὰ καὶ μέχρι τότε «δὲν εἶχαν ζητήσῃ τίποτε, καθ' ὃν «χρόνον ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς των ἐπε- «τύχονταν ψηφίσματα ρυθμίσεως «τῶν ὁμοίων χρεῶν των!

Οἱ σεμνοὶ πολεμιστὰ καὶ ὑπε- «ρήφανοι πολῖται, δὲν ἔσπεργαν «νὰ γίνον ὄληροι» πρὸς τὴν πολιτεία

κατάλληλη, ἥρημ διατίπῳσι, ποὺ ἐξωτερικῶς πειστικὰ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν των καὶ τὴν ὀρθὴ ἀντιλήψιν των γιὰ τὴς ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς συνανθρώπους καὶ τὴν Πολιτεία.

«Ἄλλ' ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἐγ- «γράφων αὐτῶν, δὲν ἀποκαλύπτεται μόνον ἡ πτυχὴ ποὺ ἀφοροῦσε τὰ χρεὴ των πολεμιστῶν. Μῆσα ἀπὸ τῆς γραμμῆς τὸν ἀναπνέον ὁ χαρακτὴρ καὶ τὸ ἥθος τῶν Γαλαξειδιωτῶν τοῦ Εἰκοσιενά!

Προσέφεραν τὰ πάντα. Ὑπέστη- «σαν τὰ πάνδενα. Ὑστερήσαν τὰ πάντα! Ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν των ὀλοκαυμάτων καὶ τῶν ὀρυμαγδῶν των μαχῶν, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ταυτοχρόνως καὶ τὸν ἐγθρό- Δυστυχία, κατέφυγαν σὲ δανεισμούς. Καὶ ἐν ὅσῳ ἦσαν κατὰ ἀκόμα οἱ πληγῆς τοῦ θάλας στο μαστυρικὸ τόπο των καὶ ἐν ἐξέ- «χοντο δικαστικῶς διωγμοὺς ἀπὸ ἀνυπόμονους τοκογλύφους, εἶχαν τὴν ἥλικὴ δύναμιν καὶ τὴν ψυχικὴ ἀντοχή νὰ μὴ ἀποκαρυνθῶν ἀπὸ τῆς ὑπαγορεύσεως τῆς ἐντιμότη- «τος καὶ τοῦ ἥθους των, ποὺ ἐξέφρα- «σαν γραπτῶς μὲ τις ἀπλῆς καὶ με- «στὲς ὑπερφανεῖας καὶ ἀξιοπε- «ποιίας, φράσεις: «...ὁ παντοειδὲς «σκοπὸς μὲς ἀντικείμενον εἶναι καὶ «ἔχει τὴν εὐκόλυνσιν τῶν ἐθνικῶν «συμφερόντων καὶ τὴν μὴ θλάδην «πρὸς τὸν πλησίον μας...». Καὶ ἡ «ἀπάντησις: «...οὐτε ἀνεχώρησα νὰ ζη- «μιωθῶν μέχρις ὁδοῦ οἱ Δανει- «σταὶ μας...». Ἀλλὰ καὶ μέχρι τότε «δὲν εἶχαν ζητήσῃ τίποτε, καθ' ὃν «χρόνον ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς των ἐπε- «τύχονταν ψηφίσματα ρυθμίσεως «τῶν ὁμοίων χρεῶν των!

Οἱ σεμνοὶ πολεμιστὰ καὶ ὑπε- «ρήφανοι πολῖται, δὲν ἔσπεργαν «νὰ γίνον ὄληροι» πρὸς τὴν πολιτεία

κατάλληλη, ἥρημ διατίπῳσι, ποὺ ἐξωτερικῶς πειστικὰ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν των καὶ τὴν ὀρθὴ ἀντιλήψιν των γιὰ τὴς ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς συνανθρώπους καὶ τὴν Πολιτεία.

«Ἄλλ' ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἐγ- «γράφων αὐτῶν, δὲν ἀποκαλύπτεται μόνον ἡ πτυχὴ ποὺ ἀφοροῦσε τὰ χρεὴ των πολεμιστῶν. Μῆσα ἀπὸ τῆς γραμμῆς τὸν ἀναπνέον ὁ χαρακτὴρ καὶ τὸ ἥθος τῶν Γαλαξειδιωτῶν τοῦ Εἰκοσιενά!

Προσέφεραν τὰ πάντα. Ὑπέστη- «σαν τὰ πάνδενα. Ὑστερήσαν τὰ πάντα! Ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν των ὀλοκαυμάτων καὶ τῶν ὀρυμαγδῶν των μαχῶν, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ταυτοχρόνως καὶ τὸν ἐγθρό- Δυστυχία, κατέφυγαν σὲ δανεισμούς. Καὶ ἐν ὅσῳ ἦσαν κατὰ ἀκόμα οἱ πληγῆς τοῦ θάλας στο μαστυρικὸ τόπο των καὶ ἐν ἐξέ- «χοντο δικαστικῶς διωγμοὺς ἀπὸ ἀνυπόμονους τοκογλύφους, εἶχαν τὴν ἥλικὴ δύναμιν καὶ τὴν ψυχικὴ ἀντοχή νὰ μὴ ἀποκαρυνθῶν ἀπὸ τῆς ὑπαγορεύσεως τῆς ἐντιμότη- «τος καὶ τοῦ ἥθους των, ποὺ ἐξέφρα- «σαν γραπτῶς μὲ τις ἀπλῆς καὶ με- «στὲς ὑπερφανεῖας καὶ ἀξιοπε- «ποιίας, φράσεις: «...ὁ παντοειδὲς «σκοπὸς μὲς ἀντικείμενον εἶναι καὶ «ἔχει τὴν εὐκόλυνσιν τῶν ἐθνικῶν «συμφερόντων καὶ τὴν μὴ θλάδην «πρὸς τὸν πλησίον μας...». Καὶ ἡ «ἀπάντησις: «...οὐτε ἀνεχώρησα νὰ ζη- «μιωθῶν μέχρις ὁδοῦ οἱ Δανει- «σταὶ μας...». Ἀλλὰ καὶ μέχρι τότε «δὲν εἶχαν ζητήσῃ τίποτε, καθ' ὃν «χρόνον ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς των ἐπε- «τύχονταν ψηφίσματα ρυθμίσεως «τῶν ὁμοίων χρεῶν των!

Οἱ σεμνοὶ πολεμιστὰ καὶ ὑπε- «ρήφανοι πολῖται, δὲν ἔσπεργαν «νὰ γίνον ὄληροι» πρὸς τὴν πολιτεία

κατάλληλη, ἥρημ διατίπῳσι, ποὺ ἐξωτερικῶς πειστικὰ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν των καὶ τὴν ὀρθὴ ἀντιλήψιν των γιὰ τὴς ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς συνανθρώπους καὶ τὴν Πολιτεία.

«Ἄλλ' ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἐγ- «γράφων αὐτῶν, δὲν ἀποκαλύπτεται μόνον ἡ πτυχὴ ποὺ ἀφοροῦσε τὰ χρεὴ των πολεμιστῶν. Μῆσα ἀπὸ τῆς γραμμῆς τὸν ἀναπνέον ὁ χαρακτὴρ καὶ τὸ ἥθος τῶν Γαλαξειδιωτῶν τοῦ Εἰκοσιενά!

Προσέφεραν τὰ πάντα. Ὑπέστη- «σαν τὰ πάνδενα. Ὑστερήσαν τὰ πάντα! Ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν των ὀλοκαυμάτων καὶ τῶν ὀρυμαγδῶν των μαχῶν, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ταυτοχρόνως καὶ τὸν ἐγθρό- Δυστυχία, κατέφυγαν σὲ δανεισμούς. Καὶ ἐν ὅσῳ ἦσαν κατὰ ἀκόμα οἱ πληγῆς τοῦ θάλας στο μαστυρικὸ τόπο των καὶ ἐν ἐξέ- «χοντο δικαστικῶς διωγμοὺς ἀπὸ ἀνυπόμονους τοκογλύφους, εἶχαν τὴν ἥλικὴ δύναμιν καὶ τὴν ψυχικὴ ἀντοχή νὰ μὴ ἀποκαρυνθῶν ἀπὸ τῆς ὑπαγορεύσεως τῆς ἐντιμότη- «τος καὶ τοῦ ἥθους των, ποὺ ἐξέφρα- «σαν γραπτῶς μὲ τις ἀπλῆς καὶ με- «στὲς ὑπερφανεῖας καὶ ἀξιοπε- «ποιίας, φράσεις: «...ὁ παντοειδὲς «σκοπὸς μὲς ἀντικείμενον εἶναι καὶ «ἔχει τὴν εὐκόλυνσιν τῶν ἐθνικῶν «συμφερόντων καὶ τὴν μὴ θλάδην «πρὸς τὸν πλησίον μας...». Καὶ ἡ «ἀπάντησις: «...οὐτε ἀνεχώρησα νὰ ζη- «μιωθῶν μέχρις ὁδοῦ οἱ Δανει- «σταὶ μας...». Ἀλλὰ καὶ μέχρι τότε «δὲν εἶχαν ζητήσῃ τίποτε, καθ' ὃν «χρόνον ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς των ἐπε- «τύχονταν ψηφίσματα ρυθμίσεως «τῶν ὁμοίων χρεῶν των!

Οἱ σεμνοὶ πολεμιστὰ καὶ ὑπε- «ρήφανοι πολῖται, δὲν ἔσπεργαν «νὰ γίνον ὄληροι» πρὸς τὴν πολιτεία

κατάλληλη, ἥρημ διατίπῳσι, ποὺ ἐξωτερικῶς πειστικὰ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν των καὶ τὴν ὀρθὴ ἀντιλήψιν των γιὰ τὴς ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς συνανθρώπους καὶ τὴν Πολιτεία.

«Ἄλλ' ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἐγ- «γράφων αὐτῶν, δὲν ἀποκαλύπτεται μόνον ἡ πτυχὴ ποὺ ἀφοροῦσε τὰ χρεὴ των πολεμιστῶν. Μῆσα ἀπὸ τῆς γραμμῆς τὸν ἀναπνέον ὁ χαρακτὴρ καὶ τὸ ἥθος τῶν Γαλαξειδιωτῶν τοῦ Εἰκοσιενά!

Προσέφεραν τὰ πάντα. Ὑπέστη- «σαν τὰ πάνδενα. Ὑστερήσαν τὰ πάντα! Ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν των ὀλοκαυμάτων καὶ τῶν ὀρυμαγδῶν των μαχῶν, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ταυτοχρόνως καὶ τὸν ἐγθρό- Δυστυχία, κατέφυγαν σὲ δανεισμούς. Καὶ ἐν ὅσῳ ἦσαν κατὰ ἀκόμα οἱ πληγῆς τοῦ θάλας στο μαστυρικὸ τόπο των καὶ ἐν ἐξέ- «χοντο δικαστικῶς διωγμοὺς ἀπὸ ἀνυπόμονους τοκογλύφους, εἶχαν τὴν ἥλικὴ δύναμιν καὶ τὴν ψυχικὴ ἀντοχή νὰ μὴ ἀποκαρυνθῶν ἀπὸ τῆς ὑπαγορεύσεως τῆς ἐντιμότη- «τος καὶ τοῦ ἥθους των, ποὺ ἐξέφρα- «σαν γραπτῶς μὲ τις ἀπλῆς καὶ με- «στὲς ὑπερφανεῖας καὶ ἀξιοπε- «ποιίας, φράσεις: «...ὁ παντοειδὲς «σκοπὸς μὲς ἀντικείμενον εἶναι καὶ «ἔχει τὴν εὐκόλυνσιν τῶν ἐθνικῶν «συμφερόντων καὶ τὴν μὴ θλάδην «πρὸς τὸν πλησίον μας...». Καὶ ἡ «ἀπάντησις: «...οὐτε ἀνεχώρησα νὰ ζη- «μιωθῶν μέχρις ὁδοῦ οἱ Δανει- «σταὶ μας...». Ἀλλὰ καὶ μέχρι τότε «δὲν εἶχαν ζητήσῃ τίποτε, καθ' ὃν «χρόνον ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς των ἐπε- «τύχονταν ψηφίσματα ρυθμίσεως «τῶν ὁμοίων χρεῶν των!

Οἱ σεμνοὶ πολεμιστὰ καὶ ὑπε- «ρήφανοι πολῖται, δὲν ἔσπεργαν «νὰ γίνον ὄληροι» πρὸς τὴν πολιτεία

κατάλληλη, ἥρημ διατίπῳσι, ποὺ ἐξωτερικῶς πειστικὰ τὴν εὐκρινῆ πρόθεσιν των καὶ τὴν ὀρθὴ ἀντιλήψιν των γιὰ τὴς ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς συνανθρώπους καὶ τὴν Πολιτεία.

Ἔργα τοῦ Ο.Τ.Ε. στὴ Φωκίδα

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΥΠΟΔ/ΝΣΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
Α.Π. 3787

Ἀθήνα, 15-6-1977.

Ε. Ἀρβανιτάκης) Ι.Μ.

Τηλέφ. 323-6599

ΑΡΙΘ. 504)55730

ΠΡΟΣ: Τὸν Ὑφυπουργὸν Ἑσωτε-
ρῶν κ. Γκελεστάδην Ἀθην.

ΘΕΜΑ: Προγράμματα ἔγκατα-
στάσεως Ν. Φωκίδος 1977

Κύριε Ὑφυπουργέ,

Σὰς ἀποστέλλομε συνημμένα
πίνακα πὺ περιλαμβάνει τὰ ἔργα
τοῦ Κατασκευαστικοῦ Προγράμ-
ματος 1977 γιὰ τὸ Νομὸ Φωκίδος.

Τὰ ἔργα αὐτὰ διαχωρίσθηκαν σὲ
δύο ὁμάδες: τὰ ἥδη περατωθέντα
καὶ τὰ προβλεπόμενα νὰ περατω-
θῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Γιὰ τὰ ἔργα τῆς δευτέρας ὁμά-
δας σὰς κάνομε γνωστὸ ὅτι θὰ πε-
ρατωθῶν μόνον ἂν δὲν προκύβουν
καθυστερήσεις στὶς παραδόσεις
τῶν ἀπαιτούμενων ὑλικῶν ἀπὸ τοὺς
κατασκευαστὰς οἰκοὺς κυρίως τοῦ
Ἐξωτερικοῦ.

ΑΝΑΔΙΦΗΞΕΙΣ (‘Απ’ τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» 25/6/1938)

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ, ΠΟΥ ΕΠΕΡΑΣΕ ΤΟ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Τὰ ναυπηγεῖα, ἡ ἀκρὴ καὶ ἡ παρακρὴ τοῦ

Ὁ ἕνας πού θά ἐπισκεφθῇ πρό-
τη φορά τὸ Γαλαξεῖδι καὶ ἔχει
τὴν ἱστορία του θά ζητήσῃ νὰ τοῦ
δείξουν τὰ ναυπηγεῖα του — Σκέ-
ρα κατὰ τὴν ὀνομασίαν τοῦ τόπου
— καὶ θὰ ἴδῃ τὰ χορταριασμένα
ἀνοίγματα πού ἔχει μισοσκεπασ-
τὸν καὶ ἀντιρροπὴν τὸ ἔργο λι-
μνὴν καὶ τοὺς δοκοὺς δρόμους του,
ἔχον ὁμαλὴν ἀρχοντοσύνην ἐν-
γείρου τὸ θλιβερό ὄγκο του σὺν
ἐκασμένῃ μνημεια μακροῦν ἐπι-
χρῆς, θά μελαγχολήσῃ. Γιατὶ ἔχει
πῶς κάποτε ἡ μικρὴ πολιτεία πού
φαίνεται τώρα σὺν πεδωμένη σ’ αὐ-
τὴ τὴν πτυχὴ τοῦ Κορινθιακοῦ εὐ-
τυχόσει.

Ἦταν ἡ ἐποχὴ πού τὸ χορτάρι
ἔμπαινε ἀπὸ τὸ Γαλαξεῖδι, καὶ
στὸ ἔργο τὴν ἡμέραν τὸν 400
μεγάλα καράβια τοῦ ὄρθοναν ὑπε-
ρήφανα τὰ θεῶτα κατὰ τὴν τὴν
καὶ τὴν ἀνοίγει ἐφέναν στοὺς ὄψε-
σιν γιὰ τὸ εὐτυχιώμενο ταξεῖδι,
ἐνθ’ ὅτ’ ἰδὼν τὸ Ροῦμι καὶ τὴν
Πόντον — κάποιον πού περνοῦσαν
τὰ πλοῖα καὶ ἔχον ὅλο τὸ Γαλαξεῖ-
δι μαζεμένον γιὰ νὰ κατενοδωθῇ
τὴν ἡμέραν καὶ Ἀγάντα — ἀντιρρο-
πῶν τὸ θλιβερό τραγικὸν τοῦ χωρι-
σμοῦ. Αἱ ἀνοίξεις ὅμως περνοῦν καὶ
οἱ κάποιον χρόνια τώρα περμίνον
τὸ συγγραμμικὸν πέρασμα. Μάταια δὲν
θὰ δορυκόσουν πᾶν ἐκεῖ καὶ τὰ μα-
τῆλια ἀπὸ τὰ ὅποια ὁ ἀντίπαλος ἔ-
παινε τὸν ἥρωα τοῦ πόνου τῶν
καρδιῶν γιὰ νὰ τὸν πᾶν μακριά
δὲν θὰ κινήθουν πιά.

Ἡ ἐκάντασις τοῦ 21 ὁρίζεται
τὸ Γαλαξεῖδι μὲ 40 πλοῖα κατὰ τὸν
Σπυρίδωνα Τρικοῦπη, ἡ 50 ὅπως
γράφει ὁ Πουκεβίλ. Πελάς ἀπ’ αὐ-
τὰ, ἂν καὶ ἀρετὰ μεγάλα καὶ κα-
λὰ ὀπλισμένα, δὲν ἐπρόδωσαν ὅ-
λοισιν ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἐπα-
ναστατικῶν ἡρώων. Ὁ Τρι-
κοῦπης νῆαρχος Γεωργίου ἡ Καρα-
ῖς τὰ ἀπέκλεισε μὲ δολοφονίαν
τὸ στόλο του, τὰ ἔκαψε, ἔκαψε καὶ
τὸ Γαλαξεῖδι καὶ ἔφαγε τοὺς πε-
ρισσότερους κατοίκους. Ἐκτόν πε-
νήντα τότε ἀπὸ τοὺς οἰκιστάς ἐ-
πῆγαν σὺν ἅλῃ καὶ ἀπὸ τότε μὴ
συνεῖται ἐκεῖ λέγεται «Γαλαξειδιώ-
τις».

Μὲ ὅλη τὴν καταστροφὴ καὶ μὲ
μακρινὴν ἀκρότητα τὴν πλὴν τῶν
οἱ Γαλαξειδιῶτες δὲν ἔχασαν τὸ
θάρρος των, καὶ ὅσοι ἀπέμειναν ἐ-
ργασίαν ἡρώικας σελίδας στή στε-
ριά. Μία ἀπ’ αὐτὰς εἶνε τὸ Χάνι
τῆς Γραβιάς, πού οἱ μισοὶ ὑπερα-
σπαστῆς τοῦ ἡν Γαλαξειδιῶτες μὲ
τοὺς ὀπλαρχηγούς Μητροπολίτην καὶ
Κιζιζην.

Ἦτο ἡ ἐποχὴ καὶ οἱ Γαλαξει-
διῶτες δείχνουν ἀξιοθαύμαστην ζο-
τικότητα. Σαν αὐτοὺς σὲ λίγα χρό-
νια τὴν πόλιν των, διορθοῦν τὰ οἰ-
κονομικά τους καὶ ἀρχίζουν νὰ ἔ-
-

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ. Μερικὴ ἀποψη, μὲ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Νικολάου. (Φωτ. Κ. ΒΛΑΜΗ)

ναυπηγεῖν τὸ στόλο των. Στὸ
1850 μετράει καὶ ὅλος ὁ στόλος 20
πλοῖα πού τὰ ναυπηγοῦν σὺν Πει-
ραιᾷ καὶ τὴν Ἀίγινα. Τὰ καράβια
δουλοῦν καὶ οἱ Γαλαξειδιῶτες πᾶ-
ν μὲ τὰ δικά των καὶ πότε μὲ ἑ-
νά μαζεμένον πλοῖον, ἀλλὰ θέλουν
δικά των ναυπηγεῖα. Τὸν ἴδιον χρό-
νον καλοῦν ἀπὸ τὴν Αἴγινα τὸν ναυ-
πηγὸν Καλοῦδη. Αὐτοῦς ἔρχεται τότε
στὸ Γαλαξεῖδι, κάνει τὴν ἐγκατά-
στασιν του, ἀνοίγει τὰ πρῶτα ναυ-
πηγεῖα σὺν ἀγορά, ὅπου εἶνε τώρα
τὸ κρηπιδόμα, καὶ ἀπὸ τότε τὰ
πλοῖα χτίζονται σὺν τόπῳ. Ἐκείνη
τὴν ἐποχὴ πέφτει ἀπ’ τὰ σκαριά καὶ
ἡ τοκατάρχη Γαμπόρα τοῦ Καμιέ-
νου.

Στὰ 1848 τὸ Γαλαξεῖδι δίνει σὴν
γαμικὴν 100 πλοῖα μὲ χωρητικότη-
τα 200, ὅχι μεγαλύτερη ἀπὸ 200
τόνων. Δύο ἀπὸ τὰ πλοῖα αὐτὰ
ἐξάφνης ὁ Ὄθων, ὅταν στὰ 1834
πῆγε στὸ Γαλαξεῖδι. «Τὴν 10ην
Σεπτεμβρίου 1834, γράφει ὁ Καρο-
λίδης, ἔφθασεν ὁ Ὄθων εἰς τὴν

Ἀμφισσαν, ὅπου προσήλθεν ἐπιτρο-
πὴ Γαλαξειδιῶτων παρακαλοῦσα
αὐτὸν νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὸ Γαλα-
ξεῖδι, ὅπου καὶ ἐπισκεφθῇ, παρα-
στάς δὲ εἰς τὴν καθέλευσιν δύο
ναυπηγοῦμενον ἐν τοῖς νεώροις
τοῦ Γαλαξειδίου πλοίων καὶ γενόμε-
νος ἀνάδωρος αὐτῶν τὸ μὲν ἐκάλε-
σε «Θηρεσίαν», τὸ δὲ ὄνομα τῆς μη-
τρὸς του, τὸ δὲ «Ματθίλδην», τὸ ὄ-
νομα τῆς ἀδελφῆς του».

Σὲ λίγο πέθανε ὁ Καλοῦδης καὶ
τὸν διαδέχθησαν οἱ ναυπηγοὶ Κά-
μαρης ἀπὸ τὴν Ἀμφισσα, ὁ μαθη-
τὴς του Ἡλίας Κανάτας καὶ ὁ Ἡ-
λίας Μιχαλόπουλος. Κανονίον
ναυπηγεῖα ἀνοίγουν σὺν Κεντρὶ καὶ
τῇ Βλῆκῃ ὅπου ἡ ἐκκλησία φθάνει ἡ
ἀνάδοξα. Ἡ βελανιδιὰ ἀπὸ τὴν Μα-
ναλάδα καὶ τὸν Ἀστακὸν δὲν τὰ σκε-
λετά. Τὸ πλοῖον ἀπὸ τὸ Πύργο καὶ
τὸ Σηροχώρι τῆς Εὐβοίας διὰ τὴν
καρὴν, τὰ πετώματα, τὰ σωτῆ-
ρια, τὰ καμάρια τῆς στρογγυλῆς καὶ
τῆς κυβερτάς, καὶ ὁ ἔλατος ἀπ’ τὸ
Τριέστη καὶ τὸν ποταμὸν — τὸν
Δούναβιν — γιὰ τὰ ἄλμυρα. Ἡ
ἐκκλησία ὅμως ἔρχεται δοῦν ἡ
ἀνατέρας. Τὴν παύσαντων πρῶτα
οἱ προνοήσαντες ἀπ’ τὸν Πειραιᾶ ἐν-
τεχνίτες ἀπ’ τὸ Γαλαξεῖδι, τὴν
Σκόπελον, τὴν Σκιάθον, τὸν Πόρο,
τὴν Αἴγινα καὶ τὸ Κρανίδι μὲ μερο-
κάματο 6, 5.50, 5 καὶ 4 δραμῶν
δουλοῦν καὶ ἀρχίζουν νὰ στερεώ-
νουν τὸ καράβι. Καὶ πρῶτα θὰ ὀ-
ρίξουν τὴν σάλα — σάνιδωμα —
ἔκει ὁ ναυπηγὸς θὰ σχεδιάσῃ τὸ
πλοῖον καὶ θὰ κάμῃ τοὺς ὑπολογι-
σμούς. Κατόπιν θὰ ὑψώσουν τὰ
σκαριά, σωτῆρας ἀπὸ κομμάτια χον-
δροῦ ξύλου τοποθετημένα τὸ ἑνὰ ἐ-
πάνω σὺν ἄλλο κατὰ διαστήματα
σε μικρὸ ὕψος πού ἐπάρκουν τὸν
ἀσπὸν τὴν καρὴν τὴν ὅποιον
στεριώνουν πάλιν μὲ ποντῆλια —
δοκοὺς. Θὰ σηκώσουν ἔπειτα τὸ κα-
ράβι τῆς πλώρης, θὰ σηκώσουν μὴ
μετὰ τὴν ἄλλη τῆς πώρης δηλαδὴ
τὰ σκελετά, θὰ σηκώσουν τὸ καρά-
βι τῆς πώρης καὶ ἔρχεται ἡ ὥρα
τοῦ πρῶτου ἀγισμοῦ. Τότε μπαί-
νει σὴν πρῶτην ὁ Σταυρὸς καὶ ἔ-
πειτα ἀρχίζει ἡ δουλειὰ τοῦ πετώ-
ματος. Καὶ πρῶτα καρφώνουν τὴν

στραγάλειαν — ξύλα χονδρὰ ἀπὸ
πῆμα τὰ ὅποια θὰ δέσουν τὸν σκε-
λετὸν — τὴν ὅποιον πάλιν θὰ ἐνδύ-
σουν μὲ τὰ σάνιδια — δοκοὺς πολλοὺ
δοκοὺς οἱ ὅποιοι ἐνδύουν τὴν στρα-
γάλειαν ἀπὸ τὴν μίαν μερίαν σὴν ἄλλη
— καρφώνουν κατόπιν τὴν ἐπάνω
στραγάλειαν πού θὰ βαστήξουν τὰ
καμάρια — ὁ σκελετὸς τῆς κυβερτάς
— βάδων τὰ κομμάτια — δο-
κοὺς πολλοὺ χονδροὺ ἀπὸ τὴν μίαν πλευ-
ρὰ σὴν ἄλλη — καρφώνουν τὸ σω-
τῆρα — 2 ἢ 3 σειρὰς ἀπὸ χονδρὰ
ξύλα πού καρφώνονται μὲ πᾶν χον-
δρὰ καρφιά ἢ γκαβέτες σὴν ὀχρὴ
τῆς καρὴς. Ἐπὶ αὐτὰ θὰ ἀ-
στερεωθοῦν τὰ ἄλμυρα. Πετώ-
νουν τὴν πλευρὰ ἀρχίζοντας πρῶτα
ἀπὸ πᾶν, βάδων τὴν σάλα — δύο
χονδροὶ δοκοὶ οἱ ὅποιοι συνδέονται

— ἑνὰ καὶ ἑνὶ ἐκεί. — Στὰ ἔξω
πλάγιον τὸν πῶν ἐκεῖ. — Στὰ ἔξω
πλάγιον. — Τὸν δέφνει ἡ πόρτα ἡ
παγανιά. — Ὡς φέροι τοι Παρθένά
μου. — Πᾶλε σὴν ἀγκαλιά μου. —
Κι’ ἐγὼ ὡς τὸ μισὶ του. — Ἐνὰ
κερὶ θ’ ἀνάψω σὴν χάρι σου Παρθέ-
να μου. — Δὲν νταγανιά ἡ δόλια μου
καρδιά τὴ ξενιτειά. — Καὶ ἂν τῆς βα-
ρυνεῖται τὸ ἄγριο τὸ κῆμα. —
Τὸν ῥίξῃ μὲς τὸ σκοτεινὸ τῆς θά-
λασσας τὸ μνήμα. — Τότε Παρθένά
μου γλυκεῖα πάρε καὶ τὴν ψυχὴν μου.

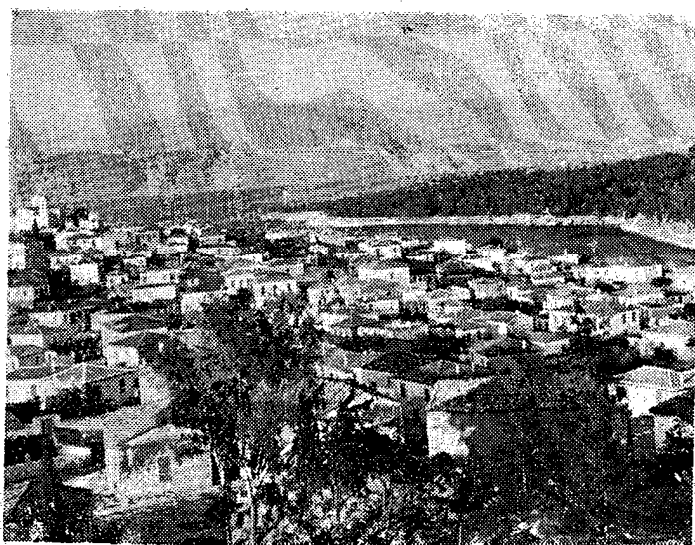
— Χωρὶς αὐτὸν ἡ ἄμωρη τί θέλω τὴ
ζωὴ μου? —
Καὶ ὁ ἀντίπαλος ἀπὸ τὸ Πέλα-
γο: —
Ἐστὸν Παπαφίγκο τὸν πλωρὸν
σ’ ἔχω ζωγραφισμένην
καὶ ὅταν μᾶζω τὸ πᾶν
καὶ ἡ πόρτα μου δέφνει τὸ καρμὶ
μου φαίνεται κλαμένην.

Τὸ 1860 ὁρίζεται τὸ Γαλαξεῖδι μὲ
περισσότερα ἀπὸ 300 πλοῖα, πολλὰ
μεταξὺ 300 καὶ 800 τόνων. Τὰ 152
εἶνε πρῶτης κλάσεως, 155 δευτέ-
ρας καὶ 12 νηολογημένα εἰς ἄλλους
λίμνες, ὅπως ἀναφέρει σὺν χρονί-
κῳ Γαλαξειδίου ὁ Σάββας. Στὰ 1862
ἀσπῆσαν ὁ ναυπηγὸς Καμάρης. Στὰ
1872 ὁ Ἡλίας Κανάτας καὶ
στὰ 1873 ὁ Ἡλίας Μιχαλόπουλος.
Τὸς διαδέχονται ἀπὸ τὰ 1865 ὁ
Κωνσταντῖνος Παπαπέτρος καὶ ὁ
Ἰωάννης Κανάτας, υἱὸς τοῦ Ἡλίου
Κανάτα.

Ὁ Παπαπέτρος, μὴ μαθηματικὴ
ἱκανοφύ, ἐπέδωκε ἀπ’ τὴν ἀρχὴν τοῦ
σταδίου του — ἦταν πλοῖον καὶ
ἰδιοκτητὴς ἱστοφόρον — σὴν ναυ-

πηγὴν πού τὴν ἐποῦδαε καὶ πα-
ρακολούθησε σὺν ναυπηγεῖα τὰ ὅ-
ποια ἐπεσκέπτετο μὲ τὸ πλοῖον του
καὶ ὅπου ἔμεινε καιρὸς. Ἐδραβεῖν
δὲν φορὸς σὲ ἐκθέσεις σχεδίων
πλοίων. Τρεῖς φορὸς ἔγινε δημι-
ος σὺν ῥωματομῇ, ἡ ἐκκλησία Ἀγι-
ος Νικόλαος καὶ ἄλλα ἔργα ἀφεί-
λονται σ’ αὐτὸν. Ἀριστὸς ἐπίσης
ναυπηγὸς ὑπῆρξε καὶ ὁ Ἰωάννης
Κανάτας.

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ. (Ἐσωτερικὸ ἀπὸ Ν.Δ. λιμάνι καὶ ἄλσος). (Φωτ. Κ. ΒΛΑΜΗ)

Ὅταν ἔπειτα βγάλουν τὰ βάζα καὶ
μυλῶν τὰ ἄλμυρα καὶ τὰ πᾶν καὶ
γείων τὸ καράβι νὰ βάδων φρενῶν
γιὰ νὰ χαλῶν τὰ σκαλῆρα τοῦ ἑ-
λίου καὶ τὰ καλαφάτουν ἂν δὲν τὸ

ἔχουν μακροφῶν ἔξω καὶ τελεώ-
σῃ ἡ ἀρματοσύνη καὶ γούδν τὰ πα-
νὰ καὶ ἀπὸ τὰ βάζα περσινὸν οἱ
ἀλμυροὶ καὶ στερεωθῇ ἡ ἀγκορὰ
καὶ χρωματισθῇ τὸ πλοῖον εἰς πᾶν
ἔτοιμα καὶ ἔκείνη μὲ τ’ ἄλλα
γιὰ τοὺς ὀκειανούς. Τότε σὺν Γίαν-
να, καὶ τὸ Ροῦμι καὶ τὴν Πόντον ἐ-
πῶν τοῦ χωρισμοῦ ἔξωκα σὺν τε-
ραῖα τῆς ξενιτιάς.

Καὶ ὅταν τὸ τελευτᾷ πανὶ σβύ-
σῃ, τὸν ὀρίζονται καὶ κυλᾷ καὶ
τὸ τελευτᾷ δάφνη τότε ἔλκε αὐ-
τὸς οἱ πολεμικὲς ψυχὰς γυρίζουν
σὴν πᾶν καὶ γονατίζουν μπρὸς
τῆς εἰκόνης.

«Παρθένά μου, σὺ πῶν πονεῖς. —
Ἀκούσε τὴν καρδιά μου. — Καὶ
φύλαγέ μου πῶν ἐκεῖ. — Στὰ ἔξω
πλάγιον. — Τὸν δέφνει ἡ πόρτα ἡ
παγανιά. — Ὡς φέροι τοι Παρθένά
μου. — Πᾶλε σὴν ἀγκαλιά μου. —
Κι’ ἐγὼ ὡς τὸ μισὶ του. — Ἐνὰ
κερὶ θ’ ἀνάψω σὴν χάρι σου Παρθέ-
να μου. — Δὲν νταγανιά ἡ δόλια μου
καρδιά τὴ ξενιτειά. — Καὶ ἂν τῆς βα-
ρυνεῖται τὸ ἄγριο τὸ κῆμα. —
Τὸν ῥίξῃ μὲς τὸ σκοτεινὸ τῆς θά-
λασσας τὸ μνήμα. — Τότε Παρθένά
μου γλυκεῖα πάρε καὶ τὴν ψυχὴν μου.

— Χωρὶς αὐτὸν ἡ ἄμωρη τί θέλω τὴ
ζωὴ μου? —
Καὶ ὁ ἀντίπαλος ἀπὸ τὸ Πέλα-
γο: —
Ἐστὸν Παπαφίγκο τὸν πλωρὸν
σ’ ἔχω ζωγραφισμένην
καὶ ὅταν μᾶζω τὸ πᾶν
καὶ ἡ πόρτα μου δέφνει τὸ καρμὶ
μου φαίνεται κλαμένην.

Τὸ 1860 ὁρίζεται τὸ Γαλαξεῖδι μὲ
περισσότερα ἀπὸ 300 πλοῖα, πολλὰ
μεταξὺ 300 καὶ 800 τόνων. Τὰ 152
εἶνε πρῶτης κλάσεως, 155 δευτέ-
ρας καὶ 12 νηολογημένα εἰς ἄλλους
λίμνες, ὅπως ἀναφέρει σὺν χρονί-
κῳ Γαλαξειδίου ὁ Σάββας. Στὰ 1862
ἀσπῆσαν ὁ ναυπηγὸς Καμάρης. Στὰ
1872 ὁ Ἡλίας Κανάτας καὶ
στὰ 1873 ὁ Ἡλίας Μιχαλόπουλος.
Τὸς διαδέχονται ἀπὸ τὰ 1865 ὁ
Κωνσταντῖνος Παπαπέτρος καὶ ὁ
Ἰωάννης Κανάτας, υἱὸς τοῦ Ἡλίου
Κανάτα.

Ὁ Παπαπέτρος, μὴ μαθηματικὴ
ἱκανοφύ, ἐπέδωκε ἀπ’ τὴν ἀρχὴν τοῦ
σταδίου του — ἦταν πλοῖον καὶ
ἰδιοκτητὴς ἱστοφόρον — σὴν ναυ-

πηγὴν πού τὴν ἐποῦδαε καὶ πα-
ρακολούθησε σὺν ναυπηγεῖα τὰ ὅ-
ποια ἐπεσκέπτετο μὲ τὸ πλοῖον του
καὶ ὅπου ἔμεινε καιρὸς. Ἐδραβεῖν
δὲν φορὸς σὲ ἐκθέσεις σχεδίων
πλοίων. Τρεῖς φορὸς ἔγινε δημι-
ος σὺν ῥωματομῇ, ἡ ἐκκλησία Ἀγι-
ος Νικόλαος καὶ ἄλλα ἔργα ἀφεί-
λονται σ’ αὐτὸν. Ἀριστὸς ἐπίσης
ναυπηγὸς ὑπῆρξε καὶ ὁ Ἰωάννης
Κανάτας.

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλαξεῖδι ἔχει φθάσῃ πᾶν
σὴν μεγαλειότην τὸν ἀκρὴ. 15
πλοῖα ὄνουν καὶ ἕως τὸν 1870
πλοῖα, νέα ναυπηγεῖα ἀνοίγουνται
στὰ Καταλὼνα καὶ τὴν Βιστροῦρα,
ἐνθ’ 400 πλοῖα, τὰ περισσότερα ῥα με-
ταξὺ 400 καὶ 1000 τόνων μακάρι,
μπαζομπέστια, δόκια, σκοῦνες με-

Τὸ Γαλα

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

“ΟΙ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ,,

Όμιλία του κ. ΤΑΣΟΥ ΣΚΙΑΔΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο και τέλος)
Στο Χάνι της Γραβιάς κλειστήκαν από ασφάλειες πλέον ιστορικές πληροφορίες 118 ή 120 αγωνιστές. Από αυτούς οι 32 ήταν Γαλαξειδιώτες. Για τον αριθμό αυτό πολλά αντιφατικά και ανεύθυνα έγγραφα. Έχουμε όμως τρία υπεύθυνα κείμενα, τα οποία δεν επιτρέπουν αμφιβολίες. Το πρώτο είναι ένα γράμμα που στέλνουν οι Γαλαξειδιώτες στους Ύδραίους και Σπετσιώτες στις 16 Μαΐου 1821, δηλ. λίγο μετά την μάχη της Γραβιάς. Γράφουν:

«Πρός τους φιλογενείς Έλληνες της νήσου Ύδρας και Σπετσίου τὸν ἀπὸ καρδίας ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν
Γαλαξίδι 16 Μαΐου 1821

Χρὸς μας κρίνουν νὰ σὰς φανερώσωμεν διὰ τοῦ ἐπιφαινοντος κυρίου Νικολάου Λιτζίκα τὸν πόλεμον, ὅπου ἠκολούθησεν εἰς τὸ Χάνι Γραβιάς μεταξύ Σαλῶν καὶ Ζητουίνους. Καὶ πῶς κατὰ συνέχισιν: «Ὁ πόλεμος ἤρξεν ἀπὸ τὰς 5 ὥρας καὶ ἐβαστάσθη ἕως τὰς 7 τῆς νυκτός. Ὁ καπετὰν Ὀδυσσεὺς ἤρξεν τὸν χορὸν πρῶτος μὲ τὸν καπετὰν Γιάννη Μητρόπουλον καὶ λοιποὺς συμπατριῶτας μας Γαλαξειδιώτας ἐως σαραντα ἄνδρες ὅπου οὐκ ἔμελλεν τὸν καπετὰν Μιχαὴλ Ροφτόπουλον καὶ χορεύοντας ἐμῆλκον εἰς τὸ Χάνι».

Ἡ δεύτερη μαρτυρία προέρχεται ἀπὸ τὸν Κων/νο Σάδα. Σὲ ἀναφορά τὸν πατέρα του Νικολάου πού συνέταξε ὁ ἴδιος, στὶς 20 Ἰουνίου 1865 πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἱεροῦ ἀγῶνος, ἀναφέρει ὅτι στὸ Χάνι κλειστήκαν 35 συμπολίτες Γαλαξειδιώτες.

Ἡ τρίτη πληροφορία προέρχεται ἀπὸ τὸν μεγάλου Γαλαξειδιώτη γιστὰρ Λουκά Καραλίσαν.

Στὶς 29 Μαΐου 1888 ἔγινον τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνεγερθέντος μνημείου στῇ Γραβιά. Τὸ γεγονός ἐλάθεν ἐξόχως πανηγυρικὴ χαρακτηρισμὸν καὶ ἐστὶν κατὰ λεπτομέρεια σχετικὴ μὲ τὸ κατόρθωμα ἡδὲ στὸ φῶς καὶ διερευνᾶται σχετικῶς. Σ' ἐκείνη τὴν ἐκδήλωση ἀναφέρθη καὶ ὁ 32 Γαλαξειδιώτης.

Ἀπ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἔχομε τὸ τρίτο ντοκουμέντο: Ὁ Δήμαρχος Γαλαξειδιωτῶν Λουκάς Καραλίσανος γιωρίζει μὲ γράμμα τὸν στὴν ἐφημερίδα «Σύλλογος» τῆς 1ης Μαΐου 1888 τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἀνέγερσις τοῦ μνημείου τοῦτου παρέσχεν ἀφορμὴν νὰ γραφῶσι πολλὰ καὶ νὰ λεχθῶσι πλείω, ὧν τίνα σεπρῶνται ἀκριβεῖς. Διὰ τοῦτο δημοσιεύω τινὰ σχετικὰ, ἀναφορικὰ πρὸς τοὺς ἐν τῷ Χάνι ἐγκλεισθέντας συμπολίτας μου.

Τὸ 1848 προσελθόντες νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν ἀσθενούντα Νικόλαον Κίρκον, ἕνα ἐκ τῶν γενναίων μαχητῶν τοῦ Χανίου. Κατὰ τὴν ἀνάρασίν του παρεκάλεσα αὐτὸν νὰ μοὶ δώσῃ κατὰλογὸν τῶν ἐν τῷ Χανίῳ Γαλαξειδιωτῶν, δόντα μοι τὸν ἐν ἀντιγράφῳ ὡς ἐκτιθέμενον κατὰ τάξιν, οἷαν ὁ γράφας ἐπὶ τοῦ χάρτου ἐτήρησεν.

Ἐκ τῶν 120 πολεμιστῶν οἱ ἐπομεινοὶ ἦσαν Γαλαξειδιῶται:

1. Καπ. Γιάννης Μητρόπουλος
2. Ν. Κίρκος
3. Μιχ. Ραυτόπουλος
4. Φίλης Ζυγούρης
5. Βασ. Ζεγκίνης
6. Δημ. Πρεβεζάνος
7. Χριστ. Μπεσίρης
8. Λουκάς Σταύρος
9. Παναγ. Νίκος
10. Νικολ. Μιχαλόπουλος
11. Σπ. Βλαχοθανάσης
12. Χαρ. Ἀνάγνος
13. Γεώργ. Μπόκολος
14. Ν. Κοτσάνος
15. Εὐστ. Ἀργαλιῶς
16. Γιάννης Κορφιῆς
17. Ἀγγελῆς Τσίπουρας
18. Μητρός Κολομπίνας
19. Γιάννης Μπαμπάτσιος
20. Νικήτας
21. Δ. Ἀγκορνισσῆς
22. Μητρός Τσαπλῆς
23. Κωνστ. Μπουδῆς
24. Ἀναγνώστης Χαλέτσος
25. Θανάσης Μιλωνάς ἢ Βασσόπουλος
26. Τσίτσος Σαματόδημος
27. Στάθης Σκέτος
28. Ἀλέξ. Παπαδογιάννης
29. Ψιλοθεοχάρης, Χρόνης Θεοχάρης
30. Κωνστ. Παντήνης.

Ὁ κατάλογος εἶναι πιστοποιημένος καὶ ἀπὸ τὸν τότε Δήμαρχον Νικόλαο Λουκέρη, ὁ ὁποῖος ἦταν πρῶτος ἀντιφύλαξ τοῦ ἀγωνιστοῦ Νικολάου Κίρκου.

Τὸν κατάλογον αὐτὸν διερεύνησα πρὸς κάθε κατεβύβασιν καὶ ἡ ἐρευνὰ τὸν ἐπιβεβαίωσε κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος του. Ἀς σημειωθεῖ ὅτι δὲν ὑπῆρξαν ἀντιρρήσεις ἰσὺν κατάλογον αὐτὸ τότε, πού τὰ γεγονότα ἦσαν ἀκόμη νωπὰ καὶ πολλὸς λόγος ἔγινε.

Πρέπει μόνο νὰ ἐξετάσουμε πρὸς ἀκόμῃ ἀγωνιστές, τὸν Ἠλία

Μιχαλόπουλο, γιὰ τὸν ὁποῖο, ὅπως εἴπαμε, ἔγραψε ὁ Στέφανος Ξένος, τὸν Ἀνδρέα Παπαλεξόπουλο καὶ τὸν Ἰωάννη Σάδα, τοὺς ὁποῖους δὲν ἀναφέρει ὁ Κίρκος. Τὸν Μιχαλόπουλο τὸν ἀναφέρει Νικόλαος, ὁ πότε ἢ πρόκειται περὶ συγχύσεως ὀνομάτων ἢ ἦσαν διαφορετικοί. Γιὰ τὸν Γιάννη Σάδα ἔχομε τὴν πληροφορίαν, δεδωμένη ἀπὸ ὀπληρχὸ τῆς ἐποχῆς, ὅτι κλειστήκε στὸ Χάνι καὶ μάλιστα στὴ μερίᾳ τοῦ Γκούρα.

Τέλος τὸν Ἀνδρέα Παπαλεξόπουλο ἀνεκάλυψε ἡ ἐφημερίδα «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» τοῦ 1888 τὸν ὁποῖο καὶ παρυσίασε στὸ φύλλο στὶς 31 Ἰανουαρίου 1888.

Ἔτσι: οἱ Γαλαξειδιῶτες πού κλειστήκαν στὸ Χάνι πρέπει νὰ ἦσαν 32—35.

Ὁ Ἀνδρούτσος ἐπέλεξε τὸσους πολλοὺς Γαλαξειδιῶτες ἀπὸ τοὺς 1.200 ἐκεῖ συγκεντρωμένους πολεμιστὰς γιὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

α) Ἐὰν θαρραλέοι καὶ ἐνθουσιῶδες.

β) Ἐὰν ἀσκημένοι σὲ μάχης ἐκ τοῦ συστάδην, ἀπὸ τὸ ναυτικὸν τοὺς ἐπάγγελμα στὶς συνεχῆς συμπλοκὰς μὲ τοὺς πειρατὰς. Ἐπίσης, ὅπως γράφει ὁ Καραλίσανος, ὑπηρετοῦντες στὰ πλοία τοῦ Ἀλῆ πασᾶ εἶχαν ἰδιαίτερα ἀσκηθεῖ στὰ ὅπλα.

γ) Εἶχαν μαζί τους τὰ ναυτικὰ τρομπόνα, ὅτὰ ὁποῖα ὀφείλεται καὶ ὁ μεγάλος ἄγκος πυρὸς ἀπὸ τὸ Χάνι. Ἐπίσης οἱ Γαλαξειδιῶτες εἶχαν ἰκανὸ ἐξοπλισμὸ, ἐνῶ οἱ περισσότεροι τῶν ἄλλων ἀγωνιστῶν ἔφεραν μόνο σφενδόνες καὶ μαχαίρια.

δ) Ὁ Ἀνδρούτσος τοὺς εἶχε ἰ-

διατερεῖ ἐμπιστοσύνη, ἦσαν οἱ «Ἡ-γαπήμενοι» καὶ μὲ πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν ἀδελφοποῖτες, ὅπως μὲ τὸν Ἀναγνώστη Μακρῆ, ἀπὸ τὴν αὐτὴ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ.

Ὁ ἀείμνηστος Ἠλίας Μακρῆς, ὁ ὁποῖος πολλὰ προσέφερε στὴν ἱστορικὴ ἔρευνα τοῦ τόπου σὲ στιγμὴς ἐνθουσιασμοῦ ἔγραφε τὸ 1952, «ἡ Μάχη τῆς Γραβιάς πρέπει νὰ λέγεται ἡ μάχη τῶν Γαλαξειδιωτῶν».

Ἀπὸ τοὺς Ἀγωνιστὰς τούτους: Ὁ Ἰωάννης Δ. Μητρόπουλος γεννήθηκε στὸ Γαλαξίδι περὶ τὸ 1780. Ἦταν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ὅπως φαίνεται ἀπὸ δήλωση τῶν προκρίτων Γαλαξειδίου μὲ ἡμερομηνία 14 Μαΐου 1821. Γράφουν: «δηλοῦνται ἡμεῖς κοινῶς, ὅλη ἡ πολιτεία μας, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅτι τὸν καπετὰν Ἰωάννην Μητρόπουλον, ὅπου κινεῖται, σὲ κάθε δουλειᾷ — ὅσον σερίαν, ὅσον καὶ τῆς θαλάσσης — διὰ τὸν πόλεμον, ὅπως πρῶτος ὅπου συντρέχουν, ὑποσχομένη καὶ ἡμεῖς νὰ τὸν ἔχομεν ὡς ἕνα πρῶτον καὶ εἰς κάθε δουλειᾷ τῆς πολιτείας μας νὰ εἶναι αὐτὸς μέσας». Ἐλάβε μέρος στὴν πολιορκίαν τοῦ Φρουρίου τῶν Σαλῶν, στὴ μάχη τῆς Γραβιάς, τὸ Μανέσι, τὴν Λειβαδιὰ καὶ ἄλλου. Τὴν προσωπογραφία τοῦ ἦρα φιλότητι καὶ ὁ ἄλλος ζωγράφος DUPRE τὸ 1819. Ἦ εἰκόνα αὐτῆς κυκλοφοροῦσε σὲ πολλὰ ἀντίτυπα στὴν Εὐρώπῃ, σὰν δειγμὰ τῆς ἑλληνικῆς λεβεντιάς καὶ προκάλλεσε τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν Εὐρωπαίων γιὰ τὴν Ἐπανάστασιν. Δολοφονήθηκε τὸ 1821 στὸ Γαλαξίδι.

«Βουνά μου μὴ ἀνθίσετε, χορτάρια μαραθῆτε καὶ σεῖς Γαλαξειδιῶτισσες στὰ μαῦρα νὰ ντυθῆτε. Τὸν Καπετὰν Γιάννη σκότωσαν, τὸν πρῶτον καπετάνιον».

Ὁ ἀγωνιστὴς Ἀνδρέας Παπαλεξόπουλος ἢ Σπαναντῆρας (στίχτος τοῦ παλαιῦ γαλαξειδιώτη Δικηγόρου Ἀνδρέα Μαυρᾶ).

Ὁ Νικόλαος Κίρκος γεννήθηκε τὸ 1792. Ὑπῆρξεν γενναῖος καὶ σεμνὸς ἀγωνιστής. Ἐκ τῶν ἀρχηγῶν καὶ αὐτὸς τῶν Γαλαξειδιωτῶν διοίκησε σῶμα ἀπὸ 100 ἄνδρες καὶ ἔδωσε τὸ πατριώτικὸ παρὸν σὲ ὅλες τῆς μάχης στῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι. Ἐνῶ ἄλλοι ἔπρεζαν ἀπὸ τὸ 1830 νὰ υποβάλουν αἰτήσεις γιὰ ἀποζημιώσεις αὐτὸς μόλις τὸ 1865 ὑπέβαλε σὲ σεμνὸτα- το ὕψος.

τάθηκε στὶς 20 Ἰουλίου 1821 στὴ μάχη τοῦ Μανέσι καὶ ὁ Μήτρος, γενναῖος ἀξιωματικὸς τοῦ Πανου- ρίνδου. Ἀτέλειωτη προσφορά αἵμα-

Σὰς ἔκλαψ' ὅλη ἡ Ρούμελη καὶ τὰ βουνὰ σὰς κλαῖνε
Στὸν κάμπο ξεραθῆκανε τὰ ἔρμα κόκκαλά σας
Σὰς κλαῖουν οἱ γυναῖκες σας, σὰς κλαῖει τὸ Γαλαξίδι.

Στὸ Γαλαξίδι ζούσε μέχρι τὸ 1888 ὁ ἀγωνιστὴς Ἀνδρέας Παπαλεξόπουλος ἢ Σπαναντῆρας. Ἡ φιλολογικὴ «Ἀκρόπολις» στὶς 31 Ἰανουαρίου 1888 μᾶς δίδει τὴν ἐξῆς περιγραφή: «Στὸ Γαλαξίδι ὁ Καπετὰν Ἀνδρέας Παπαλεξόπουλος, φέρων ἐπὶ τῆς ράχης του ὀλόκληρον αἶμα. Ὁ κεκυρωμένος σήμερον γέρων, μὲ τὶς κομπόζες εἰς τὴν μέση, τὴν ἡμέρα τῆς μάχης ἦτο μόλις τριάκοντα ἐτῶν, λευκὸς μὲ εὐσταλὲς ἀνάστημα, μὲ ὅλον τὸ ἄγιον αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας εἰς τὰ στήθη του, ἐκλείσθη εἰς τὴν μάνδρα καὶ ἀπὸ τὸ ταμπου- ρὶ ἐκεῖνος ἀπέστειλλεν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τὰ βόλια του καὶ ἐδημι- οῦργε ἐκεῖ μέσα μετὰ τὸν συν- τρώφον του τὴν Ἑλλάδα. Ἡ μνη- μὴ του ἐξησπένθησεν ἥδη· τί δὲν κά- νουν τὰ χρόνια! Ἐν τούτοις, ἐνθου- μίται ἀκόμῃ τὸν καπνὸν τῶν του- φακίων πού εἶχον κρύβει τὸν ἥλιον, ἐνθυμείται τὴν ἀντάρκα καὶ τὰς φωνὰς καὶ τὰ ἀλλὰ! καὶ τὰς οἰμα- γὰς τῶν πληγωμένων Τούρκων, οἵτινες ἐπλησίαζον καὶ ἔτυπον τὴν μάνδρα τοῦ Χανίου μὲ τὰ γιαντα- γάνια του».

Μετά ἀπὸ λίγες ἡμέρες, στὶς 4 Φεβρουαρίου 1888 διαβάσαμε στὶς καθημερινὲς ἐφημερίδες τῶν Ἀθη- νῶν:

«Ἀνγγέλῳ δὲ ὁ θάνατος τοῦ τε- λευταίου ἥρωος τοῦ Χανίου τῆς Γραβιάς Ἀνδρέου Παπαλεξόπου- λου, ὅστις ἔζη ἐν Γαλαξειδίῳ ἄγων τὸ 104 ἔτος. Τὸ Γαλαξίδιον ὀλό- κληρον ἠκολούθησε τὸ ἐνδόξον ἀ- γωνιστοῦ τὸ φέρετρον, ὅπερ ἐκρά- τουν ὁ δικηγόρος κ. Νίκας καὶ ἀνα- φοροὶ τῶν ἐπιφανέστερων πλοιαρ- χῶν τῆς πατρίδος του. Λόγον δὲ

τὸς. Ἡ οἰκογένεια ἔφερε καὶ τὸ ψευδώνυμον Στρομπούλος καὶ ἐπ' αὐτοῦ συναντᾷ κανεὶς τὶς πρὸ ἀπί- θανες ἱστορικὲς φαντασιώσεις. Στὴν ἀτυχὴ ἐκείνη μάχη τοῦ Μανέ- σι χάθηκαν πολλοὶ Γαλαξειδιῶτες:

ἔξεφώνησεν ὁ φοιτητὴς κ. Εὐθ. Ἀγ- γελῆς.

Ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἀγωνιστὰς: ὁ Δημ. Πρεβεζάνος τὸ 1823 προά- γεται σὲ χιλιάρχη καὶ τὸ 1824 φο- νεύεται στὴν πολιορκίαν τῶν Ἀθη- νῶν. Ὁ Παναγιώτης Νίκος ὁ ὁποῖ- ος ἀργότερα ἔγινε Νίκας στὶς 13 Ὀκτωβρίου 1823 εὐρίσκεται ἀπο- κλεισμένος μὲ ἄλλους στὸ φρούριον τῆς Ἀκροκορινθοῦ καὶ ἐπέζησε τῆς Ἐπανάστασιν, ἀσκῶν τὸ ἐπάγγ- γελμα τοῦ ναυτικοῦ. Ὁ Φίλης Ζυ- γούρης ἦταν ὑπαξιωματικὸς Β' τά- ξεως καὶ τὸ 1850, 65 χρόνων, ζού- σε στὸ Γαλαξίδι. Ὁ Βασ. Ζεγκί- νης διεκρίθη καὶ στὴν πολιορκίαν τῶν Σαλῶν καὶ μετὰ τὴν Ἐπα- νάστασιν ἦταν ναυτικός. Ὁ Μήτρος Τσαπλῆς διεκρίθη καὶ στὴ μάχη τῶν Σαλῶν. Ὁ Χρόνης Θεο- χάρης ἢ Ψιλοθεοχάρης διετέλεσε ὑπὸ τὶς διαταγὰς τοῦ Πανουργιά καὶ διακρινόταν γιὰ τὴν πολυκαρ- ρία του, σκοτώθηκε στὴ μάχη τῶν Σαλῶν τὸ 1824. Ὁ Γιάννης Σά- θας, σπουδαῖος πυροβολητὴς, ἐπε- σε ἀγωνιζόμενος τὸ 1825 στὴν πο- λιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου.

Μίλησα διεξοδικότερα γιὰ τοὺς ἐπικεφαλῆς τῶν Γαλαξειδιωτῶν στὴ μάχη τῆς Γραβιάς. Ὁ χρόνος δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀναφερθῶ χωρι- στά γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς ὑ- πόλοιπους ἀγωνιστὰς. Τοὺς περισ- σότερους ἢ τοὺς ἔφαγε τὸ βόλι τῶν ἐχθρῶν ἢ τοὺς σάρωσαν τὰ χρόνια μέσα στὴ φτώχεια καὶ στὴ λημο- νία.

Πρὶν κλείσω τὴν μικρὴ τούτη ἔ- ρευνα γιὰ τοὺς ἥρωες τῆς Γραβιάς θὰ τὸ θεωροῦσα παραλείψῃ ἂν δὲν ἀνέφερα δυὸ μορφὲς πού σχετίζον- ται ἀμεσα μὲ τὸ γεγονός τῆς Μά-

χης. Ὁ ἕνας εἶναι ὁ Ἰωάννης Ἀ- ναστάσιος, ἐμπιστὸς τοῦ Γιάννη Μη- τρώπουλου, ὁ ὁποῖος δὲν κλειστή- κε στὸ Χάνι, ἀλλὰ βρισκόταν πο- λὺ κοντὰ γιὰ τὴ συλλογὴ πληροφο- ριῶν καὶ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἐν- κλειστούς. Ἐφερε τὸ «μαντάτο» στοὺς προεστούς τοῦ Γαλαξειδίου γιὰ τὴν ἐκβασὴ τῆς μάχης καὶ τὴν ὑγείαν τῶν πολυκαρριῶν.

Ὁ ἄλλος εἶναι ὁ Μιχαὴλ Ν. Λο- γοθέτης ὁ ὁποῖος ἦτο ἐμπιστὸς τοῦ Ὀδ. Ἀνδρούτσου καὶ ἦτο ὁ σύνδε- σμος μὲ τοὺς ἄλλους ὀπληρχοῦς.

★

Σήμερα μετὰ ἀπὸ 156 χρόνια καθὼς ἡ σκέψις μας στρέφεται στὴν ἡρωικὴ ἐκείνη μορφὴ πού τόσα πρόσφεραν γιὰ τὴν Ἑλευθερίαν, ἂς θυμηθῶμε τὰ λόγια τοῦ Μακρυ- γιάννη:

«Πατρίς νὰ μακαρίζης ὅλους τοὺς Ἕλληνες, ὅτι θυσίαστηκαν διὰ σένα νὰ σ' ἀναστήσουν, νὰ ξαναειπωθῇ ἄλλη μίαν φορὰ ἐλευ- τερὰ πατρίδα, ὅπου ἦσαν χαμένη καὶ σβυσμένη ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ἐθνῶν. Ὅλους αὐτοὺς νὰ τοὺς μακαρίζης, ὅπως νὰ θυμισαί καὶ νὰ λαμπρύνῃς ἐκείνους ὅπου ἀπο- φασίστηκαν καὶ κλειστήκαν σὲ μίαν μοντρούλα μὲ πλῆθος, ἀδύνατη, εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβιάς».

Ἰδιαίτερα ἂς στρέψωμε τὴ σκέ- ψιν μας στοὺς ἀνδρείους ἐκείνους Γαλαξειδιῶτες οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἐξήγησαν ἀνταλλάγματα γιὰ τίς τόσες θυσίες καὶ προσφορὰς τοὺς στοὺς ἀγῶνες τῆς πατρίδας. Οὐδέποτε προβλήθηκαν! Ἡ ἀδερπότης ταπεινοφροσύνη πού τοὺς διέ- κρινε καὶ ἡ υπερβολικὴ τους σε- μνότητα, χαρακτηριστικὰ τῆς Γα- λαξειδιώτικης ψυχῆς, τὸς στήριξε ἀπὸ πολλὰς δικαίαις ἡθικαί καὶ ὑ- λικαὶ ἀμοιβῆς.

Ἡ σημερινὴ μας ἐκδήλωση ἂς εἶναι εὐλαδὶκὸ μνημόσυον στὶς ψυ- χὰς τῶν ἀγωνιστῶν ἐκείνων, πού μὲ τὴν πολεμικὴν τοὺς ἀρετὴν λαμ- πρυνῶν τὴν πατρίδα τους, τὸ μι- κρὸ μας Γαλαξίδι.

Σὰς εὐχαριστᾷ.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ Κ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ

Πρὸς τὴν Δυστὴν Ἐφημερίδα «ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

Πειραιᾶ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά, Εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ σήμερον φύλλοντος ἀγαπῶντος ΓΑΛΑΞΕΙ- ΔΙΟΥ μὴνός Μαΐου, ἀνέγνωσα μὲ ἰδιαίτερα προσοχὴν, τὸ «ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ ΚΑΙ ΠΑΘΟΣ» κύριον ἄρ- θρον σας, ἀναφερόμενον εἰς συνέν- τευσιν τοῦ Κοινοτάρχου Γαλαξειδί- ου κ. Χατζηγιάννη, πρὸς ἀνταπο- κριτὴν Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου:

1) Δὲν κατονομάζονται σαφῶς, τὰ πάμπολλα προβλήματα τῆς Κοινότητος, διὰ τὴν ἐπιλύσιν τῶν ὁποίων ὑφίσταται ἐκδήλως ἐξ ἀ- διαλλάξιας τοῦ Κράτους.

2) Δὲν ἀναφέρονται φανερά, αἱ ἀντιδράσεις τῶν λεγομένων «συν- ταξιοῦχων μας», διὰ νὰ γνωρίζο- μεν ἐπὶ τέλους, ὅτι ὑπάρχουν συμ- πατριῶται, ἐχθροὶ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς γενετήρας των.

3) Διασαφηνίζεται ὅτι, ὁ ὅρος συνταξιοῦχοι, ἀφορᾷ ἐπὶ ἐπιτυχ- μένους (φτασμένους) χρηματιστάς, δικηγόρους, καπετάνιους (διὰτὶ ὄχι γιαντροὺς καὶ ἄλλους ἐπιση- μοναίς), οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουν τὴν ὅλην προσπάθειαν τῶν Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, γιὰ ὅτι τὸ καλλίτερον.

4) Ὁ Σύνδεσμος κατὰ τὴν ἀντί- ληψιν τοῦ κ. Κοινοτάρχου φέρεται ὡς εἶδος πολυτελείας κλπ. καὶ ὅτι σκοπὸς πρέπει νὰ εἶναι ἡ συγκέν- τρωσις χρημάτων πρὸς κατασκευὴν πρακτικῶν ἔργων εἰς τὴν πόλιν τοῦ Γαλαξειδίου «τὸ παμπάλαιον φόρε- μα» τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας ὁρ- γάνου, μὲ κατὰ τὸ μοντέρον, πὸ ἐπικαιρο διὰ τὴν ἐποχὴν μας. Δὲν γνωρίζω ἂν ἀνεφέροντο καὶ ἄλλα εἰς τὴν συνέντευξιν, ἀλλὰ ἀρκούμαι εἰς τὰ παραπάνω:

1) Ἀμφιβάλλω ἂν, αἱ πρωτά- κουστοι καὶ ὀδικοί αἰτιάσεις προ- ἔρχονται ἀπὸ τὴν βασικὴν γραμ- μὴν χαρακτήρος καὶ ἐμπειρίας τοῦ κατὰ πάντα συμπαθούς κ. Κοινοτάρχου, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἐλέ- χθησαν μάλλον εἰς στιγμὴς ποίας τινος πικρίας τοῦ ἀνωτέρω πρὸς τὸν Σύνδεσμον.

2) Ὁ Σύνδεσμος λειτουργεῖ καὶ κινεῖται βάσει Καταστατικοῦ, μὴ ἔ- χοντος δικαίωμα νὰ εἶναι ὑποκατά- στατον, ὑπερκατάστατον ἢ ἐν ἐξού- ρει εὐθύνων καὶ ἀμέσων ὑποχρεώ- σεων μὲ τὴν Κοινότητα.

3) Οἱ χαρακτηριστικὸν συντα- ξιοῦχοι κλπ. μέλη τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Συνδέσμου, εἶναι πράγματι ἕνα μέ- ρος ἀπομάκρων συμπολιτῶν, ὅτινες μὲ τὴν γνώμην τοῦ Γαλαξειδί- ου ἀγωνίαν, ἀποφασιστικότητά, ὑ- πόμονήν καὶ εὐγενὲς πείσμα, ἡγα-

νίσθησαν τίμια, εὐθέως καὶ σκλη- ρότα νὰ δημιουργηθῶσιν, τίμω- ντες ἑαυτοὺς καὶ τὴν γενετήραν ἴπην γενικότερον. Αὐτοὶ οἱ ἐπικεικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου χαρακτηρι- ζόμενοι συνταξιοῦχοι, προσέφερον καὶ προσφέρουν πολλὰ στὸ Γαλα- ξίδι μας, μὲ τὸ κύρος καὶ τὴν μα- κρὰν πείραν τῶν ἐπιστημονικῶν τῶν γνώσεων, τὰς εὐρείας κοινωνι- κάς καὶ πολιτιστικὰς τῶν σχέσεις καὶ τὴν ἀγωνιστικότητά γιὰ ἕνα πάντα καλλίτερον Γαλαξίδι, τὸ ὁ- ποῖον ἔμμεσα ἀλλὰ θετικά, ἐξάλ- λητο καὶ βάλλεται ἴσως ἀκόμῃ ἀπὸ ὁμίρους Κοινότητος καὶ οὐχὶ ποτε, μὰ ποτε, ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας τῆς ὑπὲρ τὰ δισχιλῖα ἄτομα ἀρι- θμοῦσης παροικίας.

Ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἐκκλησιῶν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου, ἐκπὸς τῆς Κατα- στατικῆς ὑποχρεώσεως, ἐπιβάλλε- ται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ πλου- τισμὸν τῶν ἱερῶν ταύτων Ναῶν τῆς Πίστews, ἀλλὰ ἐντονώτερον διότι διὰ πάντα Γαλαξειδιώτην, οἱ ἱεροὶ Ναοὶ τῆς γενετήρας μὲ τὰ ἱστορι- κά καὶ γραφικὰ ἐξοικλήσια, εἶναι συνδεδεμένοι ἀρρήκτως μὲ τὴν Ἱ- στορίαν τῆς Πόλεως, ἀποτελοῦν δὲ ἐπιλογικῶς τὴν σωτηρίαν νησιδα

ἐν μέσω τρικυμίας, τοῦ σκληρῶς ἀ- γωνιζομένου εἰς τὴν θάλασσαν, Γα- λλαξειδιῶτου ναυτιλλομένου.

Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κατασκευ- ῆς ἔργων στὸ Γαλαξίδι, δὲν νομί- ζω ὅτι ὑπῆρξε ἡ ὑπάρχει ἀντίρρη- σις, ἀλλὰ πάντοτε ἐντὸς τῶν πλαι- σίων τοῦ Καταστατικοῦ καὶ οἰκο- νομικῶν δυνατοτήτων.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Τον μήνα που μας πέρασε, ο Σύνδεσμός μας με την ευκαιρία της άργιας του Αγίου Πνεύματος, ώργάνωσε τετράμερη εκδρομή στη Χαλκιδική.

Καμιά πενήντα γαλαξειδιώτες και γαλαξειδιώτισσες κι ανάμεσά τους μερικοί καλοί φίλοι του τόπου μας, μετείχαν στην εκδρομή.

Την εκδρομή σ' όλη της την πορεία, χαρακτήρισε έγκραδη, πολιτισμός κι άκαμψη χιουμοριστική διάθεση, παρά τα πολλά χιλιόμετρα που διανύθηκαν και παρά τον κρυφό συναγωνισμό των εκδρομέων σ' ανάμετρήση... Ματών.

Η εκδρομή έγινε από τον άνωτο και καλωσύνατο ξενοδοχείο της Θεσσαλονίκης EL GREQUO.

Από εκεί, τη δεύτερη μέρα άρχισε η εξερεύνηση της χερσονήσου της Χαλκιδικής, που χρωσπάει τ' όνομά της στους πρώτους της άποίκους Χαλκιδείς κι 'Ερετριείς.

Πρώτη επίσκεψη στο πόδι του 'Αβω ('Αγιον Όρος).

Πολύωρη η διαδρομή μέσ' από τον περήφανο Χολομώντα (ύψος 1025 μ.), που η βασική του άδραση κι η ένδοξη των τοπίων του προσφέρονται σε τόσο ποιητική, που η μιά έκπληξη διαδεχόταν την άλλη.

Λεδενόκορμες όδους και δρύς, φιλόλιγνες λείκες, θαύσια πλατάνια κι όρεινες πεύκες, και φτέρες, φτέρες πολλές, άγκυλισμένα όλα μαζί και προσταμένα από ένα άχνυγκριό διμυλίο πέπλο, πρόσφεραν μία παραμυθένια σύνθεση μοναδικής όμορφης.

Το μεσημέρι φτάσαμε στην Ουρανούπολη, το προπύργιο του 'Αβω. Εκεί σταματούμε να ταξιδιώτες, κι όσοι έχουν το προνόμιο ν' αφήσουν στο... άναμάρτητο φύλο, μπορούν να εφοδιαστούν με τ' απαραίτητα διαδοχικά - διαμονητήρια για να γευτούν τη θεϊκή άποκόλυψη των μοναστηριών του 'Αβω, τον τόπο που θεωρείται το «Άβωτο» για τις γυναίκες και που όρθα των χαρακτήρισαν, τον τόπο «έν δ' άποβήσκουν», ούδεις όμως γεννάται.

Μιά κι ο χρόνος ήταν περιωρισμένος για επίσκεψη των μοναστηριών, σ' όσους επιτρεπόταν, ένα μικρό πλοιαράκι κουβάλησε στη ράχη του τους πιο άνησους, κι τους πιο ρομαντικούς άν δέσ, άπ' τους έκδοσις μας, κι έτσι παραμυθένιας η χερσονήσος, άσασε σε μία τετράωρη πτήση - έλα διαδρομή να πάρουμε, έστω και μακροσκοπικά, μία γεύση άπ' το μεγαλείο των κτιριακών συγκροτημάτων των μοναστηριών και των σκητών, που μυστηριακά κι άπόκοσμα, στημένα στις άκρες άποκρημνών βράχων ή σε καταπράσινες πλαγιές, άγαντεύουν την άπεραντόση του πελάου κι έμπιστευόταν τα μυστήρια της θρησκείας τους στους αιώνας καθήμενους προσκυνητές του, τα θαλασσοπούλια.

Τα δελτία που αγοράζει ο ταξιδιώτης των πληροφορούν για τον έσωτερικό πλοίο των μονών και για τα άμύθητες άξια εύαγγέλια, σκέυς, εικόνες, άφιερώματα. Χιλιάδες καλόγηροι κι άσκητές της ορθόδοξης, 'Ελληνες και Ρώσοι, Ρουμάνοι και Σέρβοι, ήγέμενες κι αυτοκράτορες, άδηνάμενοι, άλλοι άπό θεία έμπνευση κι άλλοι άπ' την πικρή γεύση της ματαίωσης των έγκόσμων, άποσπάρηκαν εκεί σε ισόδια προσευχή κι άνάσταση, έπελευτώντας έν ερήνην.

'Αλβινά, η έπίσκεψη του 'Αβω δίνει μία έμπειρία που καταγράφεται ξεχωριστά στη θύμησή.

Την τρίτη μέρα έπαναλήφθηκε η εξερεύνηση των δύο άλλων ποδιών της Χαλκιδικής, Κασάνδρα - Σιθωνία.

Κι' εκεί μας περίμεναν οι χαρούμενες εναλλαγές του πράσινου κι' οι ιριδιόμοι του γαλάζιου της θαλάσσης.

Πλούσια δάση, όμορφα άκρογιάλια, υπερσύγχρονες τουριστικές εγκαταστάσεις και χλωροδάκια καθαρά και νοικοκυρεμένα άπ' τη μαζώχτρα μονιά του διαχυμένου 'Ελληνισμού, συνθέτουν αυτό που λέγεται Χαλκιδική.

Μέρα τέταρτη. 'Επιστροφή στην 'Αθήνα, ύστερ' άπό πρώην ξενάγηση στην πενήνταμορφη Θεσσαλονίκη, με τα γνωστά μας μνημεία κι' έκκλησιές. Το κάστρο της, η Πύλη του Γαλέριου, ο 'Αγιος Δημήτρης, η Ροτόντα, η 'Αχειροποιήτη, η 'Αγία Σοφία, όσα αντίλαλουν τον άπρηχο των ιστορικών περιπετειών της θρυλικής νύχτας του Θεσμικού.

Και τώρα, άς έρωμα λίγο μέσα στο πούλμαν.

Χάρης στις εύγενικές προσπάθειες και το ιδιαίτερα συντονιστικό πνεύμα της οργάνωσης της εκδρομής, της συμπαθέστατης Μίτσας, όλος αυτός ο κόσμος κινήθηκε με σβέλταδα και συνέπεια.

Καθένας άπ' τη μεριά του θαρείς πώς δόθηκε να δώσει τον καλύτερο εαυτό του για να στεργιωθεί η συνάντη της έπιτυχίας.

Παλφοί σκοποί, τραγουδημένοι με νοσταλγικό πάθος άπ' την Πιπύ, μας έανάφωσαν στη μνήμη το χιές, «Μάρω - Μάρω», ένά ή υπέ-

ροχη έρμηνεία της «Λίμνης» ζώνεψε μ' έπιτυχία το ρομαντικό κρενένο του δημιουργού της.

Τα μικρά σπουριτάκια της συντροφιάς δώσανε λαμπρή παρουσία με τις ιστορίες τους.

Ο άνεξάντλητος σε χωράτα κι' άνέκδοτα συμπαθής φίλος του Γαλαξειδιού Θεωδώρας, έπίσης.

Ζωντανές παρουσίες η Μίνα κι' η Φωφώ, με τα καταποτιστικά για την εκδρομή ίντερμέτζα τους.

Από την εκδρομή μας.

Η Κάκια, η Κλάρα με τις καλύτερες ιστορίες της και τον γαλαξειδιώτικο άυθορητισμό της, που θυμίζει στίς... γλυκατζούδες της παρέας ότι άργησαν να γυρίσουν, η τουλάχιστον... έ μές έλεγαν να πάμε κι' έμείς.

Όλοι, άνεξάρτητα άπό φύλο και ηλικία, — άς μου συγχωρήσουν που σταματώ την όνομαστική άνοφορα — συνέβαλαν ώστε η έκ-

δρομή στο σύνολό της να πετύχει.

Άφρα τελευταίο των εύγενικών άποχών, που προφοβόησε άρεκέτα το ρεπερτόριο των άνέκδοτων και που άκούραστα, έσυρε τ' άμάξι του έκατοντάδες χιλιόμετρα, με βροχές, με λιακάδες, μ' άντάρες, κουβαλώντας μας πίσω γερούς.

Τελειώνοντας, άς μου έπιτραπεί να έκφράσω το «εύχαριστώ» όλων μας στο Σύνδεσμο και τη Γεν.

Γραμματέα του και την εύχη για σύντομη επανόληψη σ' όποιόδηποτε τομέα δραστηριότητας, που θα μπορούσε να μας κρατάει κοντά και μονιασμένους και πάντα άπ' έλα, ύπηρεσίες της άκατάληπτης για όλους ιδέας που λέγεται «Γαλαξειδί» και που την εικόνα του — άς με συμπληρώσετε — θα προσπαθώ να φέρω για λίγο μπροστά μας.

Γαλαξειδί μικρό, του Κρισάιου ζαφειρινό στολίδι, είσ' έσύ της ψυχής και του πόδι στο πλάνο ταξείδι. Πολιτεία παλιά με σεμνή άρχοντιάς γοητεία, σαγηνεύεις έσύ με τ' όνειρό της λάγνα μογεία. Στά γαλάζια νερά σου πλανιούνται ιστορίες και θρύλοι, στα κλειστά άρχοντικά, λατρεμένες μορφές που η λήθη δέ σβήνει. 'Όσο ο χρόνος κυλά σε στολίζει με σπάταλη γλάνη. 'Αγκαλιά τρυφερή, στο παζάρι της γής δέν ήρ' άλλη από σε πιο άκριβη και πιο σπάνια άντλία. Μάνα σύ στοργική, στών παιδιών σου θα ζεις τις καρδιές πάντα νέες, γιατί πώς να στο πω Γαλαξειδί γλυκό.

ΛΟΥΛΑ

23)6)77

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1

άρχες — 'Αστυνομική, Λιμενική, Κοινωνική — άς στρέψουν έπειγόντως την προσοχή τους προς την κατεύθυνση αυτή με τη σκέψη ότι η ύπαρξη της καρδιάς του Γαλαξειδιού, που είναι το άλσος του, κρέμεται αυτή την έποχή, κυριολεκτικά, άπό μια κλωστή μεταξωτή... *

ΣΚΛΗΡΗ ΚΑΙ ΑΝΕΚΚΛΗ-ΤΗ ποία ο θάνατος για τον άνθρωπο, κατανιά τραγική, στο μέτρο που δέν έγινε να διανυθεί ο κύκλος της ζωής. Τέτοια η περίπτωση της άτυλης μαθητριάς του Γυμνασίου μας Βασιλικούλας Θεοκάρη, που έφυγε, βιαστικά, άπ' τον κόσμο μας έπριν προφτάσει ν' άνθήσει... Ο Σύνδεσμος και η 'Εφημερίδα του ένώνονταν όλοψυχα στο άδίκητο πένθος που έπληξε την οικογένειά της, μαζί με σύνολη την κοινωνία μας, που συγκλονίστηκε άπ' το γεγονός.

Για να έκδηλωθεί, έτσι, άδιάσπαστη η πασίγνωστη εύαίσθησία του γαλαξειδιωτισμού, μπρός στον πόνο του άνθρώπου!

ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

του τριμηνιαίου δελτίου, που θα έκδιδε η Νομαρχία μας και που έκκυκλοφόρησε και άποδίδεται στη σωστή και υπεύθυνη ενημέρωση των κατοίκων του Νομού διαβάζουμε — σελίδα 10 — ότι με άπόφαση του Νομαρχίου κ. Γ. 'Ασιμή, συγκροτήθηκαν 'Επιτροπές, για ν' αγοράσουν, με διαγωνισμούς, κατάλληλους χώ-

κων σπιτιών άπό τον 'Οργανισμό 'Εργατικής Κατοικίας, για να στεγασθούν εργατοπάλληλοι, στην 'Αμφισσα και στην 'Ιτέα. Να μια εύκαιρία, που πρέπει να τραβήξει σύνταξη την προσοχή όσων έχουν την εθούνη και λένε ότι ενδιαφέρονται για την άντιστάθμιση της πληθυσμιακής έξασθενήσεως που σημερινό Γαλαξειδιό. Πού το προνομιούχο κλίμα του, για να μην άναφρεθούμε σε άλλα προσόντα του που δικαιωματικά το προβάλλουν, του δίνει το δικαίωμα προτιμήσεως για τέτοιου είδους μόνιμες εγκαταστάσεις. Δέν έχει σημασία, άν δέν άπαροχολούνα σήμερα εκεί, έπαγγελματικά, εργάτες και υπάλληλοι, άφου δέν άποκλείεται, με την εξέλιξη των πραγμάτων, να έχει αύριο και αυτό δικό του εργατοπαλληλικό δυγαμικό, μια και ένα τέτοιο μέτρο, άποσδήποτε, συνδέεται με το μέλλον.

'Άλλως τε, με τα υπάρχοντα μέσα, είναι, σήμερα και θα είναι δυνατόν και στο μέλλον να καλυφθούν εύχερστάτα οι άσήμενες άποστάσεις άπό τα πιθανά κέντρα εργασίας στην περιοχή. Και δέν άξίζει τον κόπο να υπολογίζεται ο παράγοντας αυτός, μπροστά στα άξιόλογα οικιστικά πλεονεκτήματα, που προσφέρει το Γαλαξειδί.

Για να ευοδωθεί, όμως, μια τέτοια προσπάθεια, χρειάζεται δουλειά και προσπάθεια σκληρή, πού, όμως, άξίζει τον κόπο να καταβληθούν συστηματικά και άθόρυβα, άντι άλλων άμφίβολης άποδόσεως επιδιώξεων. 'Είδου στάδιον... *

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Από την άθηναϊκή έφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» της 11.6.1977 παραλαμβάνουμε το ακόλουθο δημοσίευμα, σχετικό με τις συζητήσεις στη Βουλή:

Η ΜΟΛΥΝΣΗ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΖΩΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Βιομηχανία θανάτου ή Πεσινέ

Τις φοβερές έπιπτώσεις της φθοράς στους κατοίκους, τα ζώα και τη φύση άπό το εργοστάσιο άλουμινίου της Πεσινέ στην 'Αντίκυρα της Βοιωτίας έπεσημάνον χιές στη Βουλή οι κ.κ. Β. Πεντάρης και 'Αντ. Ντεντιδάκης (Ε.Δ.Η.Κ.): σε άκτίνα 10—12 χλμ. φαόανε αργοπρόβαρα και μέλισσες, δηλητηριάζεται η χλωρίδα και προσβάλλεται το άναπνευστικό σύστημα των κατοίκων. Οι βουλευτές έπικαλέσθηκαν σχετική έκθεση του καθηγητή Πανεπιστημίου κ. Σπασί και ο κ. Ντεντιδάκης πρόσθεσε ότι «καθηγητής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών έπτε ότι πολύ άμφιβάλλει άν φάσουν τα 40 ή άνθρώποι που είχαν την άτυχη να γεννηθούν στην περιοχή αυτή, άπό τη στιγμή που άρχισε να λειτουργεί το εργοστάσιο, λόγω πνευμονικών και καρδιακών νοσημάτων».

'Απαντώντας ο ύπουργός Βιομηχανίας κ. Κονοφάκος έπτε ότι πράγματι ύπήρχε έκκριση φθορίου, άλλα αυτή τη στιγμή περατώνεται μια άπό τις τελευταίες έγκαταστάσεις — άξίας έκατομμυρίων δολλαρίων — που προφυλάσσει πλήρως το περίβλλον άπό το φθόριο. 'Όσο για τις άποζημιώσεις των παθόντων, έπτε, το θέμα θα λυθεί μέσω των δικαστηρίων.

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, 'Ιούλιος.— Μεγάλη τουριστική κίνηση παρατηρήθηκε στην πατρίδα μας κατά τη διήμερη άργία της Πεντηκοστής 28-30 Μαΐου. Πολλά αυτοκίνητα Ι.Χ. και έκδρομικά ήρθαν για να περάσουν εύχάριστες και δροσερές μέρες. Έκτός των έγχωρίων τουριστών πολλοί είναι και οι ξένοι που μάς έπισκεπτόνται. Γάλλοι, 'Ελβετοί, Δανοί και 'Αμερικανοί άπό την Ούάσιγκτον, Φιλαδέλφεια, Τέξας.

Οι έκ της Φιλαδέλφειας μάλιστα 'Αμερικανοί ήρθαν σε έπαφή με πολλούς έδώ συμπολίτες συνταξιούχους τώρα των 'Ηνωμένων Πολιτειών οι όποιοι έζησαν στη Φιλαδέλφεια 50 περίπου χρόνια. Με πολλή συγκίνηση ζητούσαν πληροφορίες για την εκεί ζωή για τα γνωστά τους ρεστωάρ ή άλλες μπιζνες που δούλεψαν σ' αυτές.

Όλα τα παραλιακά κέντρα, έστιατόρια, ταβέρνες, καφενεία, ο Ναυτικός 'Ομίλος, το 'Κέντρο', η Πέρα - Πάντα αυτή την έποχή και ίδίως τα Σάββατοκύριακα είναι στίς δόξες των. Το ίδιο και τα γύρω πεύκα άπό το 'Λουκράς, μέχρι της προτομής 'Αγάνα γεμίζουν άπό έκδρομείς που το στρώνουν στο φαγοπότι και το χορό, σαστο πανηγύρι.

Το περίπτερο στην πλατεία «Μάμας» και πολλά παντοπωλεία που έχουν έκθεση έγχωρια προϊόντα όπως μέλι της πατρίδας μας, έλιες Σαλμών και άλλα είδη κάνουν χυτάς δουλειές.

Είς το καντούνια προς το Ναυτικό Μουσείο και ήπρος τον 'Αγιο Νικόλαο όλόκληρη μυρμηγκιά άπό έκδρομείς που έπισκεπτόνται τον Μητροπολιτικό μας Ναό και το Ναυτικό μας Μουσείο.

Ο ιερέας του Ναού και ο φύλακας του Ναυτικού μας Μουσείου δίνουν πληροφορίες στους έ-

πισκέπτες άπό το πρωί ως το βράδυ.

Το διήμερο της Πεντηκοστής λειτουργήσε έκτάκτως και η σπηλιά όπου, το νύχτ κλάμπ. 'Η νεολαία γλέντησε όμορφα και πολιτισμένα χορεύοντας τους μοντέρνους χορούς και καταναλίσκοντας, άπό άκριβά ποτά μέχρι την... ταπεινή λεμονάδα όσον οι τσέπες ήταν... άρρωστες άπό χρηματίτιδα!

Από τις άρχες Μαΐου ο καιρός συνεχίζεται καλός και η θάλασσα εύνησε τους φορδές μας. Τα δίκτυα τους γεμάτα ψάρια τα μοσχοπολούσαν σε έντόπιους και ξένους. 'Όσα περίσσειαν αυτοκίνητα παραδοκούσαν να φορτώσουν για να τα πάνε σ' άλλα μέρη!

Ένας έπαγγελματίας ψαράς, ο Μιχάλας, έπιασε ένα ροφό 14 κιλά! σωστό θηριο άσκήτω. Τον πήρε γνωστό εστιατόριο για να μαγειρευθεί βραστός (μπουρέγτο) και να καταναλωθεί στους έκδρομείς των ήμερών αυτών.

Τον 'Αγιο Πνεύματος γιόρτασε πανηγυρικά το έκκλησία μας ή 'Αγίδα Τριάδα. Πολλοί ήσαν οι προσκυνητά που πήγαν σπών έσπερινό την παραμονή και τη θεία λειτουργία της ήμέρας. 'Απήλυσαν δέ τη θαυμάσια θέα του Γαλαξειδιού άπό εκεί ψηλά και της θαλάσσης του Κορινθιακού.

Είς το έκκλησία της 'Αγίας Τριάδας την ήμέρα αυτή της εορτής του 'Αγίου Πνεύματος έδαπείθη το άγοράκι του συμπολίτου μας κ. Θεοδώρα 'Αθ. Γιαννίτη υπάλληλου ΕΛΤΑ με άνάδοχον τον συμπολίτην μας κ. Τάκη Στέφαν που παρουσία πολλών προσκεκλημένων έκ των όποιων και πολλοί συνάδελφοι του κ. Γιαννίτη που ήρθαν άπό την 'Αθήνα. Είς τον νεοφώτιστον έδόθηκαν τα άνόματα 'Αθανάσιος - Φοίβος. Μετά τη βάπτιση δόθηκε πλουσιώτατο γεύμα σε 50 και πλέον έτομα κάτω άπό τα δένδρα με κοκορέτσι, σπληνάντερο, άρνιά της σούδας που ψήφισαν εκεί, μύρες, ρετσίνα, και έπακολούθησε τρικουβερτο γλέντι.

Είς τους γονείς και άνάδοχο εύχόμεθα να ζήση ο νεοφώτιστος. Ε. Κ.

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ

ΕΥΣΤΑΘΙΑΣ Γ. ΡΕΛΛΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1

πάσης μορφής κυρίως όμως πατριωτικές, έναντι της Ιστορίας του τόπου μας.

Πέραν όμως των άνωτέρω, διά της μεταστεγάσεως του Μουσείου είς την οίκαν αυτήν, παρουσιάζεται διά τους έχοντας την εθούνη της έπιμελείας της κληρονομιάς αυτής περιουσίας, εύκαιρα — μοναδική θα έλεγα — να συντηρηθεί και διατηρηθεί άμετάβλητη, άρκετοκτονικά τουλάχιστον, η κληροδοθηείσα οίκια, σύμφωνα με την τελευταίαν δούληνη της διαθετικής.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος έν. συν.

Η επανάσταση

του 1821

στη Ρούμελη

Με το ύπ' άρ. 495)1977 Δ. του ύπουργείου 'Εσωτερικών (Φ.Ε.Κ. 152)3.6.1977 τ. Α') καθιερώνεται ως δημόσια εορτή η πρώτη μετά την 25η Μαρτίου Κυριακή, είς άνάμνηση της κρηδεύσεως της 'Ελληνικής 'Επανάστασεως στη Ρούμελη, άπό τον 'Επικόμοπο Σαλμών 'Ησσία, την 28.3.1821 στην Ιστορική Μονή του 'Οσίου Λουκά Βωιωτίας. 'Οργάνωση και τέλεση της καθιερούμενης εορτής άνήκουν στη Νομαρχία Βωιωτίας.

ΒΡΑΒΕΥΣΗ

ΜΑΘΗΤΩΝ

Όπως πληροφορούμαστε άπό τον Διευθυντή του Δημοτικού Σχολείου Γαλαξειδιού, το έκ 1.000 δραχμών βραβείο του Συνδέσμου έλαβαν οι μαθητές της έκτης τάξεως του Σχολείου τούτου Καπούλη 'Αλεξάνδρα 'Αργ. και Λαβέτης 'Ελένη Βίκτ., που ίσοδότησαν κατά τις άπολυτήριες έξετάσεις του σχολ. έτος 1976—77.

Λόγω των διακοπών
το επόμενο φύλλο μας
θα κυκλοφορήσει
τόν Σεπτέμβριο